

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 10/2009 - 34 pàgines
Sessió ordinària del dia 8 d'octubre del 2009

El dia 8 d'octubre del 2009, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 26/2009, que és el següent:

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de l'impost sobre els rendiments dels no residents per obligació real.

2- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de substitució dels impostos indirectes ISI, IMI, IPI i IAC per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals per obligació personal.

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei del pla de xoc contra l'atur.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de les actuacions efectuades pel Govern amb motiu del despreniment d'una massa rocosa al Roc del Quer, a la zona del PK 11 de la CG 2, Racons, Parròquia de Canillo.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord de creació del pla especial per a l'execució de l'intercanvi de dades tributàries.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Vicenç Alay Ferrer, Ministre d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Víctor Naudi Zamora, Ministre de l'Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, Secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, al punt número 1 de l'ordre del dia.

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de l'impost sobre els rendiments dels no residents per obligació real.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 13/2009, de 10 de juny. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 24/2009, del 21 de setembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei relativa a la Llei de l'impost sobre els rendiments dels no residents per obligació real, presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, publicada al *Butlletí del Consell General* número 13/2009, del 30 de juny del 2009, i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el criteri següent:

L'opinió del Govern sobre la Proposició de llei esmentada s'estructura com segueix en relació a la seva aplicabilitat, adequació amb el marc legal i jurídic actual, conveniència quant a model tributari i futura signatura de convenis per evitar la doble imposició.

Al final, es fa una breu referència a altres aspectes de la Proposició.

1. Aplicabilitat

Sense entrar en una anàlisi exhaustiva de la Proposició, el Govern la considera inaplicable, atesa la manca de definició de dos elements que es consideren indispensables en tota regulació de la imposició de les rendes obtingudes per no residents.

El primer element és la pròpia definició concreta de quins són els obligats tributaris de l'impost; és a dir, les persones físiques i jurídiques que es consideren no residents. Més enllà de tecnicismes i del que estableix el model de conveni de l'OCDE sembla una qüestió poc discutible que es tracta d'un element fonamental que només es pot establir legalment.

El segon element és el concepte d'establiment permanent, que esdevé essencial per a la determinació de la tributació de les activitats econòmiques i societàries, quan aquestes operin en territori andorrà a través d'una sucursal, d'un comerç, d'una seu de direcció, entre altres fórmules d'operació. El concepte d'establiment permanent és imprescindible per a la determinació de la base de tributació en qualsevol impost sobre la renda dels no residents i no preveure'l legalment comporta, a més, implicacions econòmiques molt negatives que es descriuen en l'apartat 3 d'aquest criteri.

En l'apartat relatiu a la futura signatura de convenis per evitar la doble imposició es farà referència de nou a aquests dos conceptes, que el model de conveni de l'OCDE requereix en els seus articles 4 i 5.

La definició dels rendiments sotmesos a l'impost, que s'efectua en l'article 3 de la Proposició, presenta dues problemàtiques importants:

a. La definició imprecisa dels rendiments subjectes combinat amb l'absència d'algunes rendes genera dubtes addicionals quant a l'aplicabilitat de la Proposició.

b. La futura problemàtica que es generaria per motiu de la doble imposició que es planteja quant als dividends, ja que aquests ja hauran tributat prèviament pel futur impost de societats.

El Govern considera que aquestes problemàtiques abans esmentades dificultarien enormement la futura signatura de convenis per evitar la doble imposició.

Amb la voluntat d'analitzar exclusivament les qüestions principals, i sense fer una anàlisi exhaustiva de la Proposició, l'article 4, relatiu a la base de tributació, resulta, pel que s'ha mencionat anteriorment, no només de difícil aplicació sinó que, a més, suposa una doble imposició efectiva.

Aquesta circumstància es detalla en el següent punt d'aquest criteri en referència a l'arrendament de béns immobles i a la seva compravenda, el que generaria novament enormes dificultats per a la signatura de

convenis de doble imposició i una més que probable inconstitucionalitat de la Proposició.

2. Marc legal i jurídic actual

El Govern ha de posar de manifest les greus deficiències que presenta la Proposició de Llei en relació amb el marc jurídic actual.

En primer lloc, en relació a la doble imposició que la Proposició de Llei implantaria sobre els rendiments arrendataris i les plusvàlues immobiliàries, rendiments que ja es troben gravats actualment mitjançant les previsions de l'article 31 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals i les corresponents a la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

Sobta que un text que regula la imposició de les rendes dels no residents no contingui cap referència a la Llei 11/2005, del 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, que regula justament la imposició sobre rendiments obtinguts per no residents. En conseqüència, no es pot obviar la Llei 11/2005 de 13 de juny en trobar-se emmarcada dins un acord entre Andorra i la Comunitat Europea.

Adicionalment, l'article 5 de la Llei de bases de l'ordenament tributari estableix els elements que s'han de regular obligatòriament per Llei. Les mancances esmentades quant al fet generador i a l'obligat tributari per motiu de l'absència de les definicions de residència i establiment permanent no poden ser solucionades reglamentàriament.

Finalment, i en relació també a la Llei de bases de l'ordenament tributari, cal assenyalar que mentre la Proposició estableix que el règim d'infraccions i sancions es regirà per allò establert en la Llei de bases de l'ordenament tributari i el Reglament d'execució, els articles 62 i 64 de la Llei de bases de l'ordenament tributari estableixen respectivament que: "*Article 62. Modalitats d'infracció tributària*" al final de l'article, "*Les lleis particulars de cada tribut han de regular, d'acord amb la caracterització dels apartats anteriors, els supòsits específics d'infracció.*"; i a "*Article 64. Modalitats de sanció tributària*", al punt 3 de l'article, "*3. Les lleis particulars de cada tribut han de determinar, d'acord amb l'especificació de l'apartat anterior, la sanció o les sancions corresponents a cada supòsit específic d'infracció.*".

Tercer punt del criteri, 3. Conveniència de la proposta des del punt de vista del model fiscal i en

relació a la futura signatura de convenis per eliminar la doble imposició

El Govern comparteix la necessitat de l'establiment d'un impost sobre la renda dels no residents dins una reforma global de la fiscalitat que permeti un doble objectiu -avui irrenunciable- com és, d'una banda, assolir una distribució equitativa de les càrregues fiscals, d'acord amb la nostra Constitució, i de l'altra, internacionalitzar l'economia andorrana. Tanmateix, no comparteix les propostes que es contenen en la Proposició ni els objectius econòmics que persegueix.

El Govern entén que l'objectiu de la fiscalitat directa ha de ser, centrant-se exclusivament en el segon dels objectius esmentats, assolir una imprescindible internacionalització de l'economia andorrana, l'absència de la qual és avui en dia un dels motius estructurals del difícil moment econòmic actual.

La fiscalitat directa ha de permetre treballar a empresaris i a professionals andorrans des d'Andorra cap a tot el món i especialment en el marc de la Unió Europea; d'altra banda, ha de possibilitar que empreses i professionals no andorrans s'estableixin a Andorra com a centre principal o a través d'establiments permanents aprofitant la seva fiscalitat més avantatjosa o d'altres possibles avantatges competitius.

No cal insistir que aquests objectius passen per una aprovació ràpida d'un nou marc d'imposició directa -que convindria, des d'un punt de vista de l'economia nacional, que estigués aprovat abans del final d'aquest any 2009- i la signatura de convenis per evitar la doble imposició.

És en el marc anteriorment descrit que el Govern no comparteix ni l'esperit ni la lletra de la Proposició de llei ja que moltes de les seves disposicions i mancances esdevenen veritables obstacles per a la signatura de convenis per evitar la doble imposició.

Ja s'ha esmentat l'absència de definició legal dels conceptes de residència (article 4 del model) i d'establiment permanent (article 5 del conveni).

Adicionalment, el no establiment del concepte d'establiment permanent presenta conseqüències macroeconòmiques perjudicials, segons el punt de vista governamental, per a l'economia andorrana. El fet que no existeixi un tractament fiscal equivalent per als establiments permanents de societats no residents al que es dona en l'impost de societats per a les societats andorranes és un veritable element dissuasori de la potencial generació d'activitat, per part d'entitats no residents, de nous llocs de treball, de demanda de béns immobles (lloguer o compra) per exercir l'activitat, consum de béns i serveis, i el seu efecte multiplicador consegüent.

En la mateixa línia de l'argumentació anterior, cal destacar que la Proposició conté dues mesures igualment dissuasòries de l'activitat per part d'entitats no residents com ho són, indiscutiblement, la tributació dels dividends i l'establiment d'un tipus de gravamen del 25%.

Aquestes disposicions suposen nous obstacles per a la positiva resolució de les futures negociacions de convenis per evitar la doble imposició ja que xoquen frontalment amb les disposicions dels articles 10 i 24 del model de conveni de l'OCDE.

Quant als dividends el Govern defensa, com així està previst en els projectes de llei que ha aprovat el 16 de setembre del 2009, la no tributació dels dividends pagats per una societat andorrana ja que aquests ja hauran tributat prèviament per l'impost de societats. La Proposició de llei defensa la posició contrària gravant els dividends en un 25%, disposició que és, a més, contradictòria amb la limitació establerta per l'article 10 del model de l'OCDE d'un màxim d'entre un 5% i un 15% (en funció del percentatge de capital ostentat).

Quant al tipus de gravamen establert per la proposició de llei en un 25%, cal recordar, per la seva transcendència als efectes de poder signar convenis per evitar la doble imposició, el principi de no discriminació establert en l'article 24 del model de conveni, que estableix un tractament fiscal no diferent entre entitats residents i no residents.

Cal destacar, als efectes de la Proposició presentada, el contingut del punt 3 de l'esmentat article 24 en què s'estableix que un establiment permanent d'una societat no resident no pot tenir un tractament fiscal menys favorable que el d'una societat resident que exerceixi la mateixa activitat.

Tenint en compte la imposició prevista sobre els beneficis de les societats i activitats econòmiques, l'aprovació de la Proposició de llei obligaria a establir en un 25% el tipus de gravamen per a les societats andorranes, que el Govern considera excessiu i molt per sobre del tipus de gravamen previst en el projecte de llei que el Govern ha aprovat el 16 de setembre del 2009.

Així, doncs, el Govern considera que la Proposició de llei planteja molts obstacles per a una futura signatura de convenis per evitar la doble imposició. La Proposició de llei sembla tenir un tarannà proteccionista, que a parer del Govern seria reincidir en els errors històrics comesos en aquesta matèria, que tant estan perjudicant l'economia nacional i dels que Andorra ha de fugir de forma decidida i ferma.

El Govern ha preparat tres projectes de llei, l'esborrany dels quals fou tramès ja informalment als grups parlamentaris, seguint de forma estricta els

principis establerts pel model de conveni de l'OCDE i que, si són aprovats pel Consell General, situaran Andorra en una molt bona situació perquè la negociació dels esmentats convenis es pugui concloure al més ràpidament possible de forma convenient.

4. Altres aspectes

El Govern creu necessari destacar, de manera concisa, dos aspectes més:

D'acord amb els principis moderns de la hisenda pública, cal fer especial menció al fet que la terminologia d'*obligació real* fa prop de deu anys que està desfasada i que pràcticament no s'utilitza en els impostos de caràcter directe.

El tractament per via d'una disposició transitòria de la situació dels fronterers sembla una solució políticament i jurídicament poc encertada.

Conclusió

El Govern no comparteix la Proposició de llei de l'impost sobre els rendiments dels no residents per obligació real, ja que no s'alinea amb els objectius governamentals en matèria de desplegament tributari que han d'anar encaminats a assolir una internacionalització efectiva de l'economia andorrana juntament amb una distribució equitativa de les càrregues tributàries; a més, com s'ha exposat, la Proposició de llei deixaria Andorra en una situació que no li faria possible assolir un objectiu fonamental per a la seva economia com és la signatura de convenis per evitar la doble imposició, i finalment la Proposició de llei conté mancances, insuficiències i algunes contradiccions respecte del marc jurídic actual que comporten, entre altres qüestions, elements d'inconstitucionalitat per doble imposició.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Acte seguit intervé per presentar la Proposició de llei, en representació del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, el Sr. Eusebi Nomen.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Començarem per analitzar una qüestió política. Fixi's quina és una de les dos fonamentacions del criteri del Govern que acabem d'escoltar. Segons el Govern, la manca del concepte d'establiment permanent presenta conseqüències macroeconòmiques

perjudicials per a l'economia andorrana, es fonamenta en aquest concepte d'establiment permanent i li dóna una importància capdal a nivell macroeconòmic en el creixement econòmic d'Andorra.

Segons vostès, segons el Govern, aquests establiments permanents han de rebre el mateix tractament fiscal que una empresa andorrana.

I què és un establiment permanent?

És una empresa fixa? No pas!

L'establiment permanent és un lloc fix de negocis a Andorra, propietat d'una empresa no resident, propietat d'una empresa de fora.

Per exemple, seria que un concessionari de cotxes de la Seu d'Urgell tingués un taller de servei post-venda a la Margineda. Això seria un establiment permanent d'aquesta empresa espanyola en territori andorrà. O que un constructor de Barcelona tingui una obra de construcció a Ordino treballant des de la personalitat jurídica de l'empresa espanyola, i fent aquesta obra a Ordino. Això seria un establiment permanent de l'empresa espanyola a Andorra.

Conclusió. Si vostès defensen la necessitat d'aquest establiment permanent, i li prego que llegeixi textualment el que diu l'article 4 del model OCDE respecte de la definició d'establiment permanent, i li prego que també llegeixi, en concret, l'article 10 del seu Projecte de llei d'impost sobre les rendes dels no residents, entendran que el seu objectiu essencial d'introduir el concepte d'establiment permanent a Andorra, ens porta a la conclusió que vostès volen legitimar el que avui en dia es considera intrusisme.

Aquesta és una diferència política fonamental entre vostès, el Govern i nosaltres. Vostès volen donar via lliure, volen donar la base legal perquè l'intrusisme tingui el mateix tractament fiscal que les empreses andorranes. Mentre que nosaltres, el que volem amb aquesta Proposició de llei és, precisament, reforçar i dinamitzar l'economia del país.

I això es veu clarament a nivell tècnic, ara ja no a nivell polític, que es tradueix amb una confusió tècnica que no qualificarem, quan vostès, en el seu criteri textualment exigeixen que la Llei de l'impost sobre la renda dels no residents ha d'incloure les disposicions de l'article 4 del model OCDE de conveni de doble imposició. Un petit detall! Un petit detall! Les disposicions d'aquest model tan sols s'apliquen dins els convenis de doble imposició, i no pas a les lleis nacionals, ja que les disposicions de l'article 4 són relatius a com solucionar els problemes quan hi ha un establiment permanent entre dos països i posar-se d'acord per solucionar aquestes qüestions.

Per tant, es tracta d'una qüestió que no és pas procedent amb la consideració d'aquesta Llei. I espero que avui en dia el Govern no ens vingui amb la sorpresa que pretén donar cos legal als establiments permanents a Andorra en contra de les legislacions sobre inversió estrangera.

Tanmateix, a nivell tècnic ens trobem que el Govern troba a faltar el contingut de l'article 3 del model OCDE dels convenis de doble imposició. Aquest és un text, un article, una disposició, relativa al que es denomina com a jerarquia de la residència. És a dir, quan un ciutadà té activitats o presència als dos països que han signat un conveni per evitar la doble imposició, a qui dels dos s'ha de considerar com a resident fiscal als efectes d'aplicar un tipus de fiscalitat o altra.

Per tant, la seva consideració de remetre'ns a l'article 3 del model OCDE, tampoc és pertinent en aquest cas.

Als criteris de Govern, el Govern també li sobta que en el text que avui prenem en consideració no fem cap referència a la fiscalitat de l'estalvi. El fet real, des d'un punt de vista tècnic, és que el text que proposem deixa ben clar que no s'apliquen impostos sobre els interessos. S'apliquen impostos sobre les rendes dels no residents sobre interessos. Ho deixa ben clar.

Això ens porta a una consideració política. Aquesta reflexió del criteri del Govern és una il·lustració ben clara d'una important diferència política entre el Govern i Andorra pel Canvi.

Vostès, el Govern, volen posar impostos a tot, i especialment als interessos. I ara ens vénen amb una indirecta per posar fiscalitat a l'estalvi com va deixar ben clar durant la campanya. Doncs, miri, impostos sobre els interessos amb els nostres vots li ben asseguro que no! Amb els nostres vots li ben asseguro que no!

I després d'aquesta consideració política, permeti'm tornar a unes consideracions tècniques. Al Govern també li sobta, i li sobta repetidament, que el nostre text relatiu a un impost sobre la renda dels no residents, crea situacions de doble imposició. Doncs, permeti'm que li confirmi un detall important. Per definició, una llei sobre un impost de la renda dels no residents crea situacions de doble imposició. I és precisament per això que els països després han d'establir convenis, han d'arribar a acords i signar convenis de doble imposició per eliminar aquestes dobles imposicions, sota una base d'un criteri de reciprocitat. I en absència d'ells es produeixen les dobles imposicions. És clar que es produeixen les dobles imposicions.

És més si vostè fa un text legislatiu que elimina aquestes situacions de doble imposició, qui creu que li firmarà un conveni per evitar la doble imposició si vostè ja l'evita d'entrada? Ja li mencionarem quan sigui el moment que aquest és un error gravíssim al llarg de tot el text que vostès han presentat com a Projecte de llei sobre la renda dels no residents.

Permeti'm entrar en un darrer punt tècnic fonamental. És el punt central al criteri del Govern que vostès titulen "Xoc frontal" entre les disposicions de la Proposició de llei que hem entrat i els articles 10 i 24 del model OCDE dels convenis de doble imposició.

Aquesta reflexió té una lectura política. El Govern defensa, el Govern té clarament i per escrit la defensa de la no tributació dels dividendes que les empreses andorranes paguen o paguin a uns socis estrangers. De forma que, segons aquesta voluntat política del Govern, no es produiria cap doble imposició en matèria de dividendes, i, per tant, no caldria fer convenis de doble imposició en aquesta matèria. És una proposta amb la qual no entrarem a qualificar. Simplement direm que no hi estem pas d'acord.

Des d'un punt de vista tècnic això ens porta a la següent consideració. Vostès textualment diuen que la disposició que proposem nosaltres de gravar els dividendes dels no residents en un 25%, és contradictori amb la limitació establerta en l'article 10 del model OCDE, que disposa d'un màxim d'entre un 5 i un 15%.

Permeti'm un altre detall. L'article 10 del model OCDE, estableix els límits de retenció màxims sobre els dividendes que poden haver-hi quan s'estableix un conveni de doble imposició. És a dir, si dos països estableixen un conveni de doble imposició, en aquest conveni sempre es poden fer unes retencions. No és pas cert que siguin zero les retencions. Però com a màxim poden ser del 5% en uns casos i del 15% en uns altres casos, depèn del nivell de vinculació entre les empreses.

Cal recordar, doncs, que l'article 10 del model OCDE estableix aquests límits en presència de conveni de doble imposició. Però fixi's en una qüestió. De fet Espanya, -i agafo com exemple un dels dos exemples que podríem agafar de països propers-, en absència de convenis de doble imposició aplica una retenció del 18% sobre els dividendes, 18%; està per sobre del 5 i del 15. Per què? Perquè és el tipus general de retenció de dividendes en absència de convenis de doble imposició.

Per tant, la seva crítica tampoc entenem que sigui procedent, donat que el que estan fent és referència

a un articulat quan hi ha convenis de doble imposició.

I això ens porta a una altra qüestió tècnica, que segons vostès, un tipus del 25%, i diuen textualment, "ens impedirà signar convenis de doble imposició per incompliment del principi de no discriminació establert de l'article 24 del model OCDE, ja que un tipus del 25% comportaria un tractament diferent entre activitats de residents i de no residents".

Un altre detall. L'article 24 de la no discriminació s'aplica entre països signataris del conveni i el que es diu és que entre els nacionals dels dos països quan són residents en un mateix lloc, se'ls aplica la mateixa fiscalitat. Això és el que diu el tractat, i per tant, és complicat entendre la crítica que vostès fan a aquest text.

Dit això, recordem que Espanya, per exemple, té un tipus general del 24%, nosaltres diem del 25, ells del 24%, i ningú li ha dit a Espanya que això sigui ni inconstitucional ni que li impedeixi signar cap conveni de doble imposició.

Suposo que queda clar, doncs, la diferència de lectures dels textos legals entre el Govern i Andorra pel Canvi.

I dites aquestes qüestions tècniques, entrarem en una qüestió política fonamental. Estem totalment d'acord amb vostès, que per sort la nostra Proposició de llei no s'alinea amb els objectius que avui acabem de descobrir del Govern. Que el Govern vol desplegar unes lleis fiscals amb uns objectius que són els següents: no crear situacions de doble imposició, amb la qual no sé saps quins convenis de doble imposició signarem. Perquè si no es crea la situació de doble imposició, difícilment signaràs convenis per evitar-la.

Segon punt. Vostès volen permetre creació d'establiments permanents. Vostès volen institucionalitzar el que avui en dia es considera com intrusisme. Vostès volen legalitzar que un concessionari de cotxes de la Seu d'Urgell posi un taller post-venda a la Margineda. Vostès volen legalitzar que un constructor d'Espanya pugui tenir una obra a Ordino. Vostès volen legalitzar la situació dels establiments permanents. I a més, volen igualar la pressió d'aquests establiments permanents amb la de les empreses nacionals sense haver establert convenis de doble imposició abans d'establir-los. Amb aquesta situació, digui'm vostè qui s'assentarà a la taula amb vostès per signar convenis de doble imposició si no es crea la doble imposició.

I havent dit totes aquestes qüestions, i sobretot a la vista del que podríem considerar com una manca de motivació clara, una manca de motivació tècnica clara del criteri del Govern; a la vista de la

importància estratègica d'eliminar l'intrusisme laboral i empresarial a Andorra; a la vista de la necessitat de dinamitzar la nostra economia; a la vista de la necessitat de posar fre a l'atur; a la vista de l'oportunitat que es dona a aquest text de poder-lo acceptar, de poder-lo prendre en consideració per treballar-lo conjuntament en la seu de la Comissió Legislativa de Finances i conjuntament donar la solució que Andorra necessita, demanem a tots els membres d'aquesta Sala, la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei, perquè tots junts, sense bloquejos, sense qüestions polítiques no fonamentades, sense qüestions polítiques sense motivació tècnica fonamentada, puguem donar les solucions que realment necessita Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra la presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de l'impost sobre els rendiments dels no residents per obligació real, presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i publicada el 30 de juny d'aquest any en el *Butlletí del Consell* número 13/2009.

Andorra, a l'igual que els països del seu entorn, està immersa en una crisi econòmica i en una conjuntura econòmica difícil, però s'ha de ser positiu, tots sabem que els períodes de crisi ofereixen oportunitats a aquells que saben trobar-les i aprofitar-les. I aquest ha de ser el nostre objectiu.

La nostra economia ha d'entrar en l'economia internacional, però ho ha de fer sense hipotecar les seves possibilitats.

Està clar, que el nostre futur dins de la comunitat global internacional i europea, així com la vida socioeconòmica interna del nostre país, passen per la consecució d'un model fiscal que ens permeti seguir gaudint d'avantatges davant dels països més grans, però que, al mateix temps, ofereixi les màximes garanties d'estandarització envers els models que actualment es troben al nostre entorn.

La reforma fiscal s'ha de realitzar implicant tots els sectors i establint una taula de negociació, s'ha de desenvolupar amb el màxim consens i diàleg, i tenint en compte que en època de crisi no s'ha

d'incrementar la pressió fiscal, es tracta que el nou marc fiscal afavoreixi la productivitat i la competitivitat de les empreses andorranes.

Per això, el Sr. Joan Gabriel, el passat 28 de maig, en el discurs com a candidat a cap de Govern pel Grup Parlamentari Reformista va dir que volia reactivar la tramitació legislativa, per tal d'assolir el marc legal necessari per aplicar un impost sobre la renda dels no residents que obtinguin rendes dins el territori andorrà, ja siguin persones físiques amb establiment permanent o sense.

Aquest impost ha de ser directe, objectiu i proporcional i ha de servir per facilitar la signatura de convenis d'eliminació de la doble imposició.

Fins aquí, sembla que estigui reproduint íntegrament el nostre programa electoral, el programa de la Coalició Reformista i realment és així, perquè creiem en el nostre projecte polític i la nostra obligació és defensar-lo.

I més, encara quan el que se'ns presenta en aquesta Cambra és, M. I. Senyores i Senyors, un autèntic espectacle, i no ho dic per la Proposició de llei en si, sinó perquè com sabem tots, avui hem de prendre en consideració la Proposició de llei d'Andorra pel Canvi, però alhora ens trobem que en el *Butlletí del Consell General* 26/2009 de data 1 d'octubre d'enguany, està publicat el Projecte de llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals del Principat d'Andorra, presentat pel Govern d'Andorra i recolzat, suposo, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Tots sabem que el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, van signar el passat 2 de juny, un pacte de concertació per a la legislatura 2009-2013. En l'apartat segon del pacte, referent a la Constitució econòmica, s'assenyalaven com a punts essencials, entre altres, el calendari de desplegament del marc fiscal i es fixava que ambdós grups parlamentaris, amb la col·laboració del Govern, fixaven com a horitzó de treball tot el segon període de sessions d'aquest any 2009, és a dir el període que ens ocupa actualment, pel debat i la preparació dels nous textos legislatius, amb la finalitat que poguessin ser adoptats pel Consell General en el primer període de sessions de l'any 2010.

A més, en l'annex 1 del pacte, s'especificaven els punts essencials per poder desenvolupar una normativa impositiva sobre la renda dels no residents, i tot això va ser acceptat per les tres parts: el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i el cap de Govern.

Per tant, si bé és cert que s'ha mantingut el calendari, també és veritat que el procediment no s'ha complert, en el sentit que cadascú ha presentat la seva proposta de llei, sense que prèviament s'hagi fet cap concertació.

A més, l'entrada a tràmit de la Proposició de llei i del Projecte de llei del Govern, s'ha fet quan encara no s'havia denunciat el pacte, recordem que el pacte es va trencar el 29 de setembre del 2009, anunciant això sí, que es faria un altre pacte.

Per això, avui ens trobem en una situació perplexa, que no deixa de confondre als ciutadans d'aquest país, i a nosaltres els consellers reformistes.

No entrarem a analitzar la Proposició de llei en si, perquè entenem, que si s'escau, ja es farà en el si de la comissió legislativa corresponent, en el supòsit, ben entès que obtingués els vots suficients d'aquesta Cambra i s'acceptés la presa en consideració. Pel que ens pronunciarem, en el sentit estrictament polític i no entrarem a analitzar tècnicament la Proposició de llei, ni el seu redactat.

A més, en apartats anteriors, ja he fet esment que els reformistes, estem d'acord en desenvolupar un nou marc fiscal i, en concret, una normativa específica sobre la imposició als no residents.

Està clar, que el que no es pot fer senyors, és confondre l'opinió pública, com han estat fent des que governa el Partit Socialdemòcrata en aquest país. Des del primer dia han tingut a tothom enganyats, a tothom, als ciutadans i a nosaltres, els reformistes.

S'ha de ser més seriosos senyors del Govern i senyors del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no es pot pretendre confondre l'opinió pública, i culpar-nos a nosaltres els reformistes, ni als consellers d'Andorra pel Canvi, perquè els que han de dirigir la situació són vostès, els socialdemòcrates, que ara governen en aquest país.

A més, ja tenen experiència de com es fa, no cal anar gaire lluny i només cal desplaçar-se a la legislatura anterior, però també és veritat senyors, que fins ara vostès només han sabut fer oposició, i és el que continuen fent encara avui, només cal recordar que no han sigut capaços ni de respectar un pacte que van signar fa quatre mesos, però potser el van signar només, per obtenir la investidura del cap de Govern, això estic convençuda que és el que pensa la majoria dels ciutadans d'aquest país.

I ara senyors consellers socialdemòcrates tenen l'oportunitat d'establir els mecanismes de consens i de votar sí a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei, nosaltres els reformistes hi serem receptius.

Per tant, és per aquests motius que, sense desmerèixer l'esforç del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, i tot i compartir la seva sensibilitat pel que fa a desenvolupar una llei que reguli la imposició sobre la renda dels no residents, creiem encertat, atès tot el que he esmentat anteriorment, abstenir-nos a la presa en consideració de la Proposició de llei de l'impost sobre els rendiments dels no residents per obligació real.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Passo la Paraula al Sr. Carles Blasi pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

La reforma fiscal ha estat un dels principals temes de la darrera campanya electoral.

Bona prova d'això, la primera part de la intervenció de la Sra. Adellach, que ens ha fet un resum o una citació del seu programa.

Tots som conscients que aquesta reforma no pot esperar més, ja fa massa temps, anys, que se'n parla, ha esdevingut inajornable, i els socialdemòcrates creiem que s'ha de portar a terme durant aquesta legislatura. Amb l'objectiu d'assolir, com estableix la Constitució, un sistema fiscal just i fonamentat en els principis de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues fiscals, alhora que haurà de permetre obrir l'economia andorrana a nous mercats.

També és cert però, que no tots tenim el mateix sistema fiscal com a model, i el d'Andorra pel Canvi és, segur, el més divergent respecte a la resta, que bàsicament proposem una combinació d'imposició indirecta, tot i que diferent a la vigent actualment, i l'establiment d'una imposició sobre la renda, o coneguda com a directa.

Avui ens hem de pronunciar sobre una Proposició de llei en matèria fiscal, la primera d'un seguit, i ho hem de fer en el sentit de rebutjar-la. Aquesta Proposició, no solament va en el sentit contrari dels objectius que acabo de citar, sinó que a més, en cas de ser aprovada, -cosa que no succeirà-, seria inaplicable.

No succeirà, també, per l'abstenció que ens ha anunciat ara el Grup Reformista, que bé, sembla que per un moment havia semblat que haviem saltat de punt de l'ordre del dia i haviem passat a un punt inexistent, perquè, doncs, fonamenten la seva votació en un pacte i no en el text que estem debatent. Però bé, és la seva opció.

Ens trobem, doncs, davant una Proposició de llei feta des de la ignorància, o bé, feta de pressa i corrents per fer-se una foto, com si encara estiguéssim en campanya. Però la campanya electoral es va acabar el 24 d'abril, i ara cal legislar.

I no es pot legislar des de la ignorància, és a dir, no es pot fer una llei de l'impost sobre els rendiments dels no residents des del desconeixement de les lleis que hi tenen una relació directa, com són: la Llei de les finances comunals, la de l'impost sobre les plusvàlues o la relativa a l'acord amb la Comunitat Europea en relació a la fiscalitat dels rendiments de l'estalvi dels no residents.

I en aquesta línia, l'article 9, i últim, de la Proposició de llei d'Andorra pel Canvi, diu textualment i cito: "el règim d'infraccions i sancions es regirà per l'establert en la Llei de bases de l'ordenament tributari". Però, què diu la Llei de bases de l'ordenament tributari? Doncs diu que les lleis particulars de cada tribut han de regular i determinar els supòsits específics d'infracció i les corresponents sancions. Ignorància? Improvisació? En qualsevol cas, inexcusable en un text que es pretén que s'admeti a tràmit parlamentari.

Ens diuen que han presentat aquesta Proposició de llei amb l'objectiu d'evitar l'intrusisme professional, laboral i empresarial. Això no és així. Al contrari, en el fons aquesta Llei el que aconseguiria és potenciar el proteccionisme, l'aïllament i, per conseqüència, la mort econòmica d'Andorra. Sí, perquè, com queda de manifest en el criteri del Govern aquesta Proposició seria un obstacle important per a la signatura de convenis per evitar la doble imposició.

Compartim plenament el criteri del Govern, i no em repetiré, però essencialment la nostra posició contrària a aquest text la podríem resumir en:

primer: Llei tècnicament inaplicable, per manca de definició d'elements essencials,

segon: probable inconstitucionalitat, per la duplicitat que comporta la proposició en la imposició de rendiments que ja es troben gravats actualment, i

en tercer lloc: suposa un retrocés pel que fa a la modernització i internacionalització de l'economia andorrana.

Compartim això sí, dins el marc de la reforma fiscal que he parlat a l'inici, la necessitat d'una llei que creï un impost sobre la renda dels no-residents fiscals, complementària amb la imposició sobre les societats i les activitats econòmiques.

I en aquest sentit, considerem millor i més adequat, el Projecte de llei presentat pel Govern que actualment es troba en tràmit parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

El Govern vol intervenir?

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, només dues intervencions, una que sí que correspon al criteri i als comentaris en relació a la Proposició de llei que ha fet el Sr. Nomen, i una altra que s'ha dit de manera col·lateral però que sí que voldria deixar clara la posició del Govern al respecte.

S'ha parlat de la tributació dels interessos, s'ha parlat de la tributació de les rendes del capital, i el Govern ha de deixar clar que en els projectes de llei està clarament escrit. Particularment en el Projecte de llei de la renda dels no-residents que totes les rendes del capital no estan subjectes. No hi ha cap text entrat a tràmit parlamentari que prevegi una tributació de les rendes del capital.

I la segona qüestió es refereix a la doble imposició que apuntava el Sr. Nomen, que confon el que és la doble imposició interna. És a dir la doble imposició que a demés és inconstitucional. És a dir que dos textos legals aprovats, en aquest cas, si aquesta Proposició tirés endavant i s'aprovés amb aquest redactat, que dos lleis estiguin gravant en el territori andorrà el mateix fet imposable. És això el que li succeeix, com ara li deia el Sr. Carles Blasi, en concret tant quant a la Llei de les finances comunals com a la Llei de plus-vàlues, una Llei que vostè s'ha oblidat al preparar aquests projectes de llei.

Això és tot. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En primer lloc em sobta la manca de resposta a tots els punts que hem dit dels problemes de motivació tècnica del Govern. Entenem aquest silenci com una manca de resposta als greus problemes que hem detectat. Sap greu aquesta manca de voluntat de debatre. Sap greu!

Permeti'm només una reflexió al cas més flagrant que vostès diuen de possible inconstitucionalitat per doble imposició interna, en concepte que vostè acaba d'encunyar molt interessant, la doble

imposició sempre es considera en altres qüestions, però sempre estic disposat a aprendre coses noves. Sobretot en la qüestió de la doble imposició que vostè diu, sobre el fet dels dividendes, perquè considera que ja s'han pagat impostos, la societat ja pagarà impostos sobre els beneficis; i que donat que la societat ja ha pagat impostos sobre els beneficis no seria, seria una doble imposició inconstitucional i no procedent que també es paguessin impostos després sobre els dividendes.

Aleshores, sobre aquest punt, permeti'm que li digui que és perfectament legítim que hi hagi una tributació als resultats de la societat i després una tributació als ingressos que obtenen els accionistes. De fet, als països del nostre entorn, tots ells tenen una tributació sobre els beneficis de les societats, i després tenen una tributació sobre els dividendes. I no crec pas que cap d'aquests països se'ls hagi tractat ni d'inconstitucionals ni d'impossibilitat de signar convenis de doble imposició, ni res per l'estil.

En tot cas, no vull cansar aquesta Sala en repetir els problemes tècnics que hem vist en el criteri del Govern, hem vist que el que hi ha és un veritable bloqueig per part del Grup Socialista i del Govern vers tota iniciativa que no sigui la pròpia. Tot el que facin els altres ells ho bloquegen. Però, sobretot, el que proposin ells que ningú els hi bloquegi, perquè aleshores som els dolents de la pel·lícula, som els que trencarem Andorra, som els que enfonsarem Andorra. I en això sí que estem d'acord en una cosa, en fer-se la víctima jo n'he d'aprendre molt, però n'estic aprenent ràpidament amb els cursos intensius que estic rebent.

És una pena que aquest Projecte de Llei, que era una bona solució per a Andorra, hagi estat bloquejat pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

En referència al que ha dit el Sr. Blasi sobre la nostra intervenció, doncs, dir-li que no ens hem saltat l'orde del dia, Sr. Blasi, sinó que hem fonamentat la nostra intervenció en la contradicció de dos ex-socis i hem fet una intervenció política, com he dit, doncs, en la meva intervenció, i no una anàlisi tècnica de la Proposició de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Ja ho he entès així. L'únic que he fet és fer un comentari a la seva intervenció, que com he dit, està amb tot el dret de fer-la, però a mi em semblava que avui tocava pronunciar-se sobre la Proposició de Llei. Vostès s'han pronunciat abstenint-se i no diran res més que això. A mi em sembla que potser caldria dir alguna cosa més vist que, com he dit al principi de la meva intervenció, sembla que coincidim molt més en el model fiscal, i fins i tot, en els textos entrats a tràmit pel Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra paraula?

Sí, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El que està clar, és que tots els consellers d'aquesta Sala estem aquí, doncs, per treballar per al nostre país, i el nostre país no és un país per a vostès, un país per a nosaltres, un altre país per Andorra pel Canvi, sinó que tots treballem per al nostre país i ho farem amb la motivació que sempre ens ha caracteritzat i amb moltes ganes, Sr. Blasi.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Eusebi Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Només per contestar als signes negatius que feia amb la mà el Sr. ministre i que després veig que no els diu amb paraula.

Llegiré un tros escrit per ell i que diu: "Quant als dividendes el Govern defensa com així està previst en els projectes de Llei que ha aprovat el 16 de setembre del 2009, la no tributació dels dividendes pagats per una societat andorrana, ja que aquests ja hauran prèviament tributat per impost de societat i tal...".

Molt bé. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

El Govern vol la paraula?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, el Govern, que acudeix, com és la seva obligació constitucional i voluntat política assumida davant el Consell General ve a respondre davant del Consell General, com és la seva obligació, del Govern, en base a un ordre del dia. Un ordre del dia, en el qual, el Govern com és sabut no hi té cap intervenció, sinó que són els grups parlamentaris en Junta de Presidents. El Govern considera que no ha d'encetar ara un debat, és l'opinió del Govern, sobre uns projectes de llei que no estan en l'ordre del dia en aquest moment, Sr. síndic, i per això el ministre i jo mateix ens abstenim de fer comentaris sobre un projecte de llei, que insisteixo, nosaltres no l'hem vist en l'ordre del dia de la sessió a la qual hem estat convocats.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Eusebi Nomen per Andorra pel Canvi.

El Sr. Eusebi Nomen:

Només per matisar la resposta del Sr. cap de Govern. No sé si l'he entès bé, què es pensava que el que he llegit és un text del projecte de llei de tal? El que estic llegint és una part del text del criteri del Govern, que avui considerem, i per tant, no entenc el seu comentari dient que no està a l'ordre del dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Demanaria que s'evitessin aquestes polèmiques. El que es llegeix tots sabem el que s'ha llegit o el que no s'ha llegit. En tot cas, recordo que estem en un debat de totalitat, que el que toca analitzar, i en tot cas pronunciar-se és sobre la Proposició de llei d'Andorra pel Canvi, i que vist que el debat està girant i no s'està portant res de nou dono el debat per acabat.

Sr. Gabriel.

El Sr. Joan Gabriel:

Perdoni Sr. síndic, si el dóna per acabat demanaria, doncs, un últim torn, si és que el dóna per acabat i si no, doncs, el torn que ens tocaria.

El Sr. síndic general:

Si aporteu alguna cosa nova teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

M'agradaria, doncs, aportar, si hem permet la Sindicatura, que com és procedent, és a dir, una sèrie de conceptes, jo diria tècnics, perquè totes les persones que ens puguin estar escoltant avui en dia, doncs, també participin d'aquest intens debat que estem fent. Portant-lo a un nivell polític es discuteix de l'acceptació o no a tràmit, segons hem sentit en aquesta Sala, doncs, una sèrie d'elements, com són l'article 10, 24 de l'OCDE, si poden entrar en conflicte o no, en un xoc frontal amb la fiscalitat de l'estalvi. Estem parlant de l'establiment permanent.

El Sr. Nomen ens ha fet aquí una brillant exposició del que representaria per un bon empresari de la Seu poder pujar a la Margineda a treballar.

Això nosaltres també ho portàvem al programa i ha estat un dels motius pels quals, la consellera, la Sra. Olga Adellach ha defensat, jo crec molt brillantment en el seu exposat, la nostra posició i la nostra abstenció, és per afavorir aquest text, que pugui entrar en Comissió, perquè part del redactat de la Proposta de llei d'APC, creiem que és molt, jo diria, avantatjosa, de tenir aquest debat.

Dit això, nosaltres hem defensat el que ha citat la Sra. Olga Adellach, i no voldria, doncs, que quedés a les actes només amb una part molt ben explicada per part del president d'APC, que l'establiment permanent no és que vulgui pujar una empresa de la Seu a establir-se aquí, és un establiment, com diu el seu nom a Espanya, o com molt bé ha citat vostè, es coneix com EP, el diminutiu. I EP serveix també a empreses andorranes establertes que vulguin tenir temporalment, hagin, puguin, aconseguixin un tipus de contracte per donar els seus serveis dins del territori espanyol. Doncs, es fa una extensió de la seva empresa, de la seva pròpia empresa i la fiscalitat. I la legalitat espanyola permet a aquesta empresa poder treballar. I amb aquest esperit i amb aquest aire, doncs, que nosaltres també vam portar la nostra proposta i que defensarem al moment que toqui i quan toqui, el nostre model fiscal. I creiem que per a Andorra era un avantatge poder rebre aquesta part, doncs, que avui no tenim, doncs, no tenim perquè no tenim establert aquest procediment d'extensió temporal i d'establiment permanent, i rebre aquests

diners, doncs, Andorra en concepte d'una legítima feina, d'un legítim treball, doncs, que qualsevol empresa pugui realitzar.

Dit això, nosaltres en el fet de l'intrusisme aquí, sí que no ho veiem i no ho jutgem de la mateixa manera que el Sr. president del Grup Parlamentari d'APC. Però en tot cas, només voldríem deixar clara la nostra posició i la intervenció de la consellera Olga Adellach, que la nostra abstenció també venia motivada per afavorir, doncs, aquesta exportació de serveis que podria generar a favor de les empreses i dels treballadors que avui en dia, doncs, a Andorra tenen dificultats.

Moltes gràcies Sr. síndic, espero haver aportat alguna cosa pel debat tal com ha demanat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Alguna altra paraula?

Passem, doncs, a la votació.

Recordo que la votació la farem a mà alçada.

Vots a favor de la Proposició de Llei?

És per la presa en consideració de la Proposició de llei.

Vots en contra? Abstencions?

El recompte, Sra. secretària.

La Sra. Mariona González:

Sí, Sr. síndic.

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat es declara refusada la Proposició de llei.

Passem al punt 2 de l'ordre del dia.

2.- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de substitució dels impostos indirectes ISI, IMI, IPI i IAC per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals per obligació personal.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 18/2009, de 13 d'agost. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 24/2009, del 21 de setembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei relativa a la Llei de substitució dels impostos indirectes ISI, IMI, IPI i IAC per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals per obligació personal, presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, publicada al Butlletí del Consell General número 18/2009, del 13 d'agost del 2009, i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el criteri següent:

El Govern analitza la Proposició de llei esmentada principalment des d'un punt de vista d'impacte sobre les finances públiques i de quin ha de ser el model de finançament de l'Estat sense entrar a analitzar un text que novament, com en l'anterior Proposició de llei entrada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi en relació a l'impost sobre els rendiments dels no residents per obligació real, presenta un redactat insuficient, de difícil aplicació. Es tracta d'un text que alhora deixaria Andorra en una situació que no li seria possible assolir un objectiu fonamental per a la seva economia com és la signatura de convenis per evitar la doble imposició. El text conté mancances, insuficiències i algunes contradiccions respecte del marc jurídic actual que comporten, entre altres qüestions, elements d'inconstitucionalitat per doble imposició.

El criteri es basa, en aquest sentit, en les reflexions i argumentacions que es fan a continuació complementades convenientment per un informe detallat del director del Departament de Tributs i que s'adjunta com a annex al criteri.

El Govern defensa un model de finançament de l'Estat basat en un equilibri entre fiscalitat directa i indirecta, el model més just d'una banda i l'únic que permet que amb tipus impositius baixos es cobreixin les necessitats de finançament de l'Estat i permeti millorar dia a dia les prestacions públiques que han de consolidar el benestar present i futur de tots els ciutadans d'Andorra.

La fiscalitat directa és avui una necessitat per a l'economia nacional ja que ha de permetre, a més d'un finançament just i equitatiu de l'Estat, obrir noves possibilitats a l'economia andorrana; la fiscalitat indirecta mantinguda en nivells inferiors a la dels Estats veïns permet un finançament parcial de l'Estat a partir de l'atractiu turístic i comercial del país revertint en millors prestacions i serveis per a tots els seus ciutadans.

Com es detalla tot seguit, l'informe del director del Departament de Tributs conclou que la Proposició de llei suposaria una menys recaptació de 118,5

milions d'euros, informació que cal llegir de forma complementària amb els molt preocupants dèficits pressupostaris dels darrers anys, almenys així ho entén el Govern.

Per complementar la informació de l'esmentat informe del director de Tributs s'adjunta el quadre següent, elaborat pel responsable de Pressupost i Patrimoni, que va ser presentat a la Comissió Legislativa de Finances amb motiu de la compareixença del ministre d'Economia i Finances, el passat 15 de setembre, que conté la xifra d'ingressos i despeses totals amb el consegüent dèficit pressupostari per als exercicis 2006, 2007 i 2008:

Any 2006: ingressos, 279.331.000 euros; despeses, 350.395.000 euros; dèficit, 71.064.000 euros,

Any 2007: ingressos, 321.933.000 euros, despeses, 389.866.000 euros; dèficit, 67.933.000 euros,

Any 2008: ingressos, 302.383.000 euros, despeses, 416.051.000 euros; dèficit, 113.668.000 euros.

Conclusió

El Govern no comparteix la Proposició de llei de l'impost de substitució dels impostos indirectes ISI, IMI, IPI i IAC per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals per obligació personal, ja que el Govern defensa un model de finançament de l'Estat andorrà basat en una distribució equitativa de les càrregues tributàries mitjançant un model mixt d'impostos directes i d'impostos indirectes; a més, la Proposició de llei conté mancances, insuficiències i algunes contradiccions respecte del marc jurídic actual que comporten, entre altres qüestions, elements d'inconstitucionalitat per doble imposició.

El Govern, com s'ha exposat, entén que la Proposició de llei comportaria la inviabilitat financera de l'Estat i posaria en perill de forma molt severa el benestar present i futur de tots els ciutadans d'Andorra.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Per presentar la Proposició de llei, en representació del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi passo la paraula al Sr. Eusebi Nomen.

Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Permeti'm començar també, amb una constatació des d'un punt de vista polític.

Fixi's com comença aquest criteri del Govern que acabem d'escoltar. Comença per dir "el Govern li preocupa, l'impacta sobre les finances públiques". Ni un sol càlcul, ni una sola consideració! Res sobre l'impacte, sobre l'efecte que la fiscalitat té sobre l'activitat empresarial del país, sobre la qualitat de vida dels ciutadans. Ni un càlcul!

El que li preocupa al Govern és l'impacte sobre les finances públiques. Res més! El Govern prioritza els ingressos a les seves arque. Ja entenc que cadascú miri per les seves coses, i aquí veiem clar que són les seves coses del Govern: les arque! Les arque! *Recaptar es mío!*

Bé, escolti'm, això és ridícul. Això és ridícul!

Vostè no pot fer un càlcul d'aquesta importància dient "el Govern li preocupa l'impacte sobre les finances públiques" i no fer cap consideració a l'impacte sobre el ciutadà. Això no, això el Govern no! Primer el ciutadà, després el Govern i al final el partit. A veure si canviem l'ordre.

Això ens porta a una consideració tècnica. Un Govern estima que uns 668 milions són els beneficis de les activitats empresarials i professionals a Andorra. Jo no vull entrar en totes les altres dades. No hi vull entrar. Permeti'm agafar tan sols aquesta dada, perquè amb un quart d'hora podríem avorrir a tothom.

El Govern diu "calculo 668 milions és el total de beneficis de les activitats empresarials i professionals a Andorra". No ho motiva, no explica el càlcul, no fa el quadament amb el producte interior brut. Res! 668! Xifra que com que no és rodona sembla precisa, però bé, permeti'm posar-la en dubte. M'ha sorprès que no posessin 668,3, que la fa més creïble. Però permeti'm posar-la en dubte.

De totes formes acceptem-la. I tenint en compte que la banca obté uns beneficis d'uns 250 milions, això vol dir que la resta del teixit empresarial i professional d'Andorra obté uns beneficis d'uns 400 milions d'euros l'any. Aleshores, fixi's quina és la situació d'Andorra.

El total d'IMI, ISI, IPI i IAC exclòs l'ISI bancari, segons els càlculs que ens presenta el tècnic fiscal del Govern, que suporten les nostres empreses representen entre uns 150 i uns 170 milions d'euros l'any. Per tant, fixi's, ISI, IMI, IPI i IAC 150/170 milions. Total de beneficis de les empreses i professionals 400. Vostè se'n dona compte que una xifra representa el 40% de l'altra? Els impostos que s'estan pagant a Andorra amb imposició indirecta representen el 40% dels beneficis de les empreses no

bancàries d'Andorra. I amb aquesta situació, davant d'aquesta greu situació, vostès rebutgen la substitució d'aquesta imposició fiscal i ho justifiquen dient que vostès volen posar un impost del 10% sobre beneficis, i a sobre un IVA del 5 o 5,5% que doblaria amb la pressió fiscal! Doblaria amb la pressió fiscal, i si no permeti'm que li presenti els càlculs.

Vostès on volen arribar? On volen arribar? A què el total d'impostos que es paguin a Andorra representi el 80% dels beneficis de les empreses! On volen arribar?

Miri, aquí hi ha un problema greu polític. A vostès els hi preocupa l'impacte sobre les finances públiques. A nosaltres ens preocupa el benestar dels nostres ciutadans i la viabilitat de les nostres empreses. I ni un sol càlcul sobre aquest punt, ni un sol càlcul. Vostès aquí han presentat tres fulls de càlculs i ni un sol càlcul sobre l'impacte a les empreses andorranes. Ni un! Per tant, no em digui que li preocupa perquè si li hagués preocupat hagués fet els càlculs. No n'ha fet ni un.

Doncs, porti una altra consideració, perquè de boca sí que li preocupa. Ah, com que li dic això, a vostè, -"no a mi sí que em preocupa, sí, sí". I el papers on són? Els càlculs on són? On estan les simulacions del que passa amb les empreses? On estan les simulacions del que passa amb l'atur? On estan les simulacions dels problemes socials que això comportaria? Vostè no pot fer un criteri del Govern d'aquesta forma.

Ara permeti'm anar a una consideració tècnica, permeti'm obrir una finestra perquè entri una mica d'aire fresc, i permeti'm posar en dubte la xifra de 668 milions d'euros de beneficis. No ens diuen com s'ha calculat. En tot cas, fixi's que la banca amb el 17% del PIB obté uns beneficis de més de 250 milions. Home! ja sabem tots que no hi ha una relació causa/efecte entre el percentatge de producte interior brut i els nivells de beneficis, perquè és molt més complicat que això. Però bé, m'hagués agradat que com a mínim s'hagués molestat en intentar fer el quadre del total de beneficis amb el total del producte interior brut del país, que és una fórmula que tampoc és tan complicada.

Ara bé, en tot cas, en el pitjor dels casos, si fossin certes les dades del Govern, si la realitat és que les nostres empreses paguen en IMI, ISI, IPI i IAC el 40%, una xifra que representa el 40% dels beneficis que finalment s'obtenen; acceptem la realitat. Acceptem-la! I posem aquesta etiqueta del 40% a la nostra legislació. Ningú s'atrevirà a dir que Andorra és un paradís fiscal amb una fiscalitat del 40%. Ningú! Posi l'etiqueta d'una vegada. Home, posi-la!

Però substituïm els impostos. No podem acceptar el seu model fiscal de posar més pressió fiscal a Andorra. Per aquest camí encara ens arruïnaran, eh!

I dit tot això, i per tot l'exposat, donada la necessitat d'homologar els conceptes impositius, donada la necessitat de no incrementar la pressió fiscal, donada la necessitat de fer els estudis adients i no els que ens han presentat, demano la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, demano de treballar conjuntament amb el Govern per fer els estudis que de veritat ens reflecteixin la situació del país per poder-la debatre conjuntament a la Comissió Legislativa i tirar endavant les solucions que de veritat necessita Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Reformista passo la paraula al Sr. Amadeu Rossell.

El Sr. Amadeu Rossell:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Com ja han dit anteriorment la Sra. Olga Adellach i el Sr. Carles Blasi, durant la campanya electoral, el marc fiscal va ser el tema més debatut.

Tots els partits polítics amb els seus líders al cap davant van poder exposar a la població els seus models i es van comprometre a buscar el consens necessari perquè les nomenades lleis fiscals tinguessin una majoria important dins de l'arc parlamentari. Malauradament els fets no han acompanyat les promeses electorals. Tant el Grup Parlamentari APC com el Govern socialdemòcrata han entrat per separat i sense previ consens amb els altres grups parlamentaris unes propostes de Llei per establir el marc fiscal del nostre país. Un marc fiscal que ha de permetre al nostre país posicionar-se competitivament. Un marc fiscal adaptat als estàndards internacionals, però que a la vegada no estigui supeditat a intervencions alienes a la pròpia sobirania del nostre país sota la malentesa definició del bon veïnatge.

El nostre teixit empresarial ens demana un marc fiscal estable, competitiu consensuat i sobirà, i el nostre Grup Parlamentari, el Reformista, així ho ha entès. Malauradament, ens hem quedat sols. Avui ens pertoca analitzar a tràmit la Proposta de Llei del Grup Parlamentari APC per substituir els impostos indirectes ISI, IMI, IPI i IAC per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals

per obligació personal. Ben aviat haurem de debatre els projectes de llei entrats pel Govern socialdemòcrata en matèria fiscal. I aquí els hi preguntem: Senyors d'APC, senyors socialdemòcrates, on està el consens?

Ens trobem políticament davant d'un Govern fràgil que no ha sabut buscar el recolzament necessari per afrontar un pas tan important com és el desenvolupament fiscal al nostre país. Un Govern que va subscriure un pacte de legislatura amb el Grup Parlamentari APC que ha donat com a fruit l'entrada per part del seu soci de legislatura de la Proposició de Llei que avui debatem.

El país i la situació econòmica en la qual ens veiem immersos, necessita un Govern que lideri d'una estabilitat que avui no tenim com ha quedat palès.

Els reformistes volen participar de manera activa i constructiva en el desenvolupament del model fiscal al nostre país. Però això només serà factible des del consens i des del diàleg. I aquest avui no hi és! Som espectadors d'un Govern sense idees i sense una visió econòmica del país, atrinxerat en desfer i malmetre tot el que s'havia fet anteriorment, però sense el lideratge que requereix la situació actual. També som espectadors d'una oposició pro hiperactiva, la d'APC, que a manca de diàleg i lideratge per l'actual Govern, es veu forçada a entrar proposicions de llei en temes importants per al nostre país, sense assegurar-se el recolzament necessari perquè prosperin.

El nostre Grup Parlamentari, el Reformista, no vol participar en aquest desgavell fruit de la improvisació i la manca de visió del nostre Govern actual. El Grup Parlamentari Reformista no vol participar en lluites polítiques estèrils. El nostre país i la seva situació econòmica no s'ho poden permetre.

Senyors socialdemòcrates, construeixin l'estabilitat, aprofitin les propostes dels diferents grups, construeixin una taula de negociació en la qual puguem participar tots juntament amb els comuns per tal de no pujar la pressió fiscal en aquests moments de crisi. Senyors socialdemòcrates, Senyors d'APC, consensuem el marc fiscal i no perdem més temps. Senyors del Govern, liderin aquest consens i no el donin per fet per entrar projectes de llei empitjorats.

Per tant, i per finalitzar, el nostre grup votarà en contra d'aquesta Proposició de Llei amb l'objectiu d'aconseguir que el marc fiscal sigui fruit del consens total.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Amadeu Rossell.

Pel Grup Socialdemòcrata passo la paraula al Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Nomen, el debat d'avui és per prendre en consideració la seva Proposició de Llei. Doncs, jo li diré d'entrada que la seva Proposició de Llei, nosaltres no volem prendre-la en consideració. I si m'aturés aquí hauria fet el mateix esforç que ha fet vostè, salvat avui, que la seva Proposició de Llei tingués una mínima possibilitat d'èxit. Però no em pararé aquí.

Nosaltres pensem que aquesta Proposició de Llei és temerària i podria representar, fins i tot, l'aniquilació de l'Estat andorrà. En el preàmbul d'aquesta Llei vostè pretén iniciar el debat parlamentari amb la presentació d'aquesta Llei. La intenció aquesta l'honora.

Però vostè també ens parla avui i sovint, molt sovint, d'eficàcia, d'eficiència, Vostè creu que és eficaç i que és eficient presentar una Llei com aquesta que sap que va en contra del model fiscal de la majoria de la Cambra, sense cap consulta prèvia, de forma unilateral, i disposant, com disposa només, del 10,7 del poder de decisió d'aquesta Cambra? Això és eficaç? Això és eficient? No creu més aviat que això és fer-nos perdre el temps i perdre'l tots nosaltres!

Sense voler entrar en detalls d'aquesta Llei, perquè sinó tornàriem a fer potser un debat una miqueta avorrit, que jo penso que sí que caldrà fer-lo en algun moment quan la Llei estigui presa en consideració, però suposo que no serà aquesta, voldria dir que aquesta té algunes deficiències. Però amb això no aportaré gran cosa de nou. Jo penso que aquesta Llei, el seu redactat fa xisclar tot el component de lleis que tenim en aquests moments, no?

A veure, quan ens parla de la definició de l'obligat tributari ens fa una disquisició sobre el que és un resident i s'oblida de mencionar, que suposo que vol parlar d'un resident fiscal; de la mateixa manera, quan parla de les infraccions, -ja s'ha dit abans, però com que ho tenia escrit ho tornaré a repetir-, vostè no tipifica quines són les accions ni les descriu.

Aquesta Llei i cap llei d'aquest país no pot ignorar l'ordenament jurídic. Penso que totes les lleis s'han de complementar, i el que no podem fer és fer lleis noves que vagin totalment en contra de l'ordenament jurídic.

Sr. Nomen, el que al meu entendre és clau per no prendre en consideració la seva Proposició de llei, és que vostè pretengui que aquesta Llei li permeti mantenir la pressió fiscal com diu. Ho diu vostè en el preàmbul i en l'apartat 6 de l'exposició de motius. Això no és cert. Si aquesta Llei fos aprovada -esperem que no-, l'Estat recaptaria, tal com preveu el director del Departament de Tributs 118 milions d'euros de menys. Doncs, vostè no pot continuar induint la gent a error i dir que la pressió fiscal es mantindrà. Al contrari, aquesta pressió fiscal baixarà del 45%. Però baixarà tant que farà que aquest país, avui per avui, sigui completament inviable.

Sr. Nomen, li deia al començament que aquesta Llei no la podem prendre en consideració, i jo li diria que no és que no la puguem prendre en consideració perquè emana del grup APC. No, tot al contrari. No la podem prendre en consideració per les motivacions econòmiques i la incidència econòmica que tindria sobre el nostre país.

Amb tot el respecte del món, jo li voldria fer un prec, i li faré en aquesta fórmula que utilitzen els juristes. Miri, atès que la resta de la Cambra té un projecte fiscal tots ells similars, i molt diferents del de vostès, la resta de la Cambra és el 90%, i vostès representen una miqueta més de l'1%... perdó del 10%, -no el volia menysprear. Atès que vostès i vostè en particular tenen coneixements, aptituds i predisposició, atès que tres grups parlamentaris que jo compararia tres ulls podrien veure millor que dos, abandoni, si us plau, aquesta actitud quixotesca en pro de l'eficàcia i del bé del país. No doni cops d'espasa a l'aigua. No hi ha molins de vent. Tenim un ventall parlamentari en el qual vostè hi té un lloc, un lloc petit, però molt important. Aprofiti'l, si us plau.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris?

Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Davant del silenci del Govern, que no deixa de sobtar. O sigui, avui la paraula més dominant és sobtar, doncs, també em sobta el silenci del Govern. Suposo que és per l'acceptació dels comentaris que han fet, i per tant, la manca d'argumentació en contra i veient que el Grup Socialdemòcrata

bàsicament ha anat cap a unes crítiques de generalitats.

El que sí que veig és un compliment del mandat del secretari general del partit d'intentar posar Andorra pel Canvi a ratlla. Ja vaig veure que la crítica que els hi va fer públicament al grup parlamentari és que vostès el que havien de fer era posar-nos a ratlla, i vist l'exercici del Sr. Jordi Font de posar-nos a ratlla amb una manca de respecte total vers la democràcia. És a dir, nosaltres... "home! xiquets no parlem que els grans estan parlant, aneu a jugar al jardí i llavors ja fareu el que el papa i la mama han decidit". Doncs, miri la democràcia no és això, Sr. Jordi Font. No és això.

La democràcia, bàsicament, és el respecte a tothom. Nosaltres hem fet un procediment totalment respectuós amb la norma. Tenim tot el dret del món de prendre la iniciativa parlamentària d'entrar una proposició de llei. Tenim tot el dret del món de defensar una posició. Que vostès tenen tot el dret del món de no compartir, d'argumentar, de motivar. Però no em digui que ens callem, perquè no ens callarem. No em digui que només tenim el 10% de l'arc parlamentari, perquè això ni treu ni posa dret a parlar. De cap manera! Respectem la democràcia, respecti els seus companys consellers generals.

I sobretot, si vostè considera que la sessió d'avui li fa perdre el temps, si vostè considera que el fet que nosaltres durant tot el període vacacional hem estat fent una sèrie de feines pel bé d'Andorra, pel que entenem que és el bé d'Andorra, amb tot el dret que tenim a equivocar-nos, si vostè considera que això és fer perdre el temps; té una visió molt trista del que és un Consell General i del que són les dinàmiques de la democràcia. Nosaltres tenim tot el dret a discrepar.

Fixi's en una cosa. Què va passar l'altre dia amb la Llei sobre l'intercanvi de dades...

El Sr. síndic general:

Sr. Nonem, li demanaria que se centrés en el tema d'avui, si us plau.

El Sr. Eusebi Nomen:

Molt bé, sí Sr. síndic.

Aleshores, en relació a la Llei que ens ocupa avui, val a dir que nosaltres, i tant que són lleis que van en contra de l'ordenament jurídic pràcticament vigent. Perquè no es tracten aquestes qüestions. No hi ha cap llei avui en dia que parli d'impostos sobre els beneficis. És clar que hi entra en col·lisió, per això es fan lleis noves, per canviar l'ordenament. Sinó, no cal fer lleis noves.

És clar que nosaltres tenim dret a dir altres coses. Però no em digui mai que nosaltres li fem perdre el temps. Vostè ha participat en unes eleccions per venir a perdre el temps aquí al Consell General, si a vostè li sembla. Jo crec que vostè el que va fer és ser elegit pel poble andorrà per trobar les millors solucions per a Andorra, i si ha de dedicar una tarda per venir aquí, dediqui-la si us plau, de forma constructiva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Demanaria que es mantingués un mínim de respecte dels uns amb els altres. Altrament em tocarà intervenir de forma molt més dràstica.

(Se senten veus)

Sr. Nomen crec que he estat molt respectuós. Li demano que faci exactament el mateix.

Alguna altra paraula?

Sí, Sr. Font

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo no hauria dit en cap moment que calli. Li respecto totes les seves opinions i només faltaria que no fos així. Jo li he parlat de pragmatisme i d'estratègia. Jo li he donat un consell, i aquest consell no l'he fet pas en sentit de menysprear les seves prerrogatives. Al contrari! Ha anat en positiu. Vostè ho ha entès malament. Jo no el vull posar a ratlla. No sóc ningú per posar-lo a ratlla, ja li posarà qui li pugui posar. Jo, per descomptat, no!

Bé, dit això, jo també m'agradaria una miqueta dir, que vostè quan parla gira totes les coses al seu avantatge. Vostè abans ha fet una disquisició important, al meu entendre, però que no puc deixar passar de cap de les maneres, quan atribuïa un percentatge de la imposició indirecta sobre el total de les rendes del país. I llavors, a dintre d'aquesta explicació que vostè ha fet, jo aquí sí que penso que vostè ho ha barrejat al seu interès de forma volguda, ha dit que aquest percentatge era molt important, Però dintre d'aquest percentatge de la recaptació total dels impostos indirectes hi ha l'IMI, i vostè ha dit que la part més important dels beneficis de les empreses són els bancs. I que jo sàpiga, Sr. Nomen, els bancs no paguen IMI de cap de les maneres. És a dir, que aquells percentatges, vostè s'ha equivocat o ho ha fet intencionadament, val?

Llavors jo volia dir això, perquè és clar, de vegades la gent després, pensa i diu "home, potser sí que aquell senyor tenia raó. No, no. En algunes coses vostè té

tota la raó, però el que vostè no pot fer és des del debat aquí, induir la gent a l'error o almenys la meua obligació és de reconduir-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré ser el més respectuós possible a les meves intervencions. En primer lloc acceptar l'aclariment del Sr. Font respecte a la seva no voluntat de molestar aquest grup parlamentari. Accepto l'explicació i la celebro.

En segon lloc només aclarir la qüestió dels impostos. El que hem dit és molt senzill: 668 milions de beneficis. Si a aquests beneficis li restem els beneficis de la banca de 250 milions, més o menys, l'any, ens queden uns 400 milions. Si això ho comparem amb el total de IMI, ISI, IPI i IAC exclòs l'ISI bancari, ens dona un total d'uns 150/170 milions. Quan comparem aquestes dos xifres, un representa, més o menys, el 40% de l'altre, i demano que es vagi a l'acta i es veurà que he dit textualment això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra paraula?

Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, per centrar-se una mica amb el punt de l'ordre del dia que estem. Estem parlant d'escombrar tota una sèrie d'impostos indirectes amb uns noms que aquí en aquesta Cambra, el Sr. Font, jo crec que els ha titulat de moltes maneres.

Jo el primer que voldria fer, si em permet Sr. Nomen, és tornar-li amb una expressió seva. Li felicito l'habilitat. No és meua, és seva. Li felicito l'habilitat per confondre i confondre molt bé l'impost directe amb l'indirecte. Potser faig de Govern i no em toca, però com que el Govern està passiu, permeti'm que en aquest cas, com que estem d'acord amb el Grup Socialdemòcrata i veig que per assentiment, doncs, amb el Govern, doncs, ja li contestaré jo.

I ho barreja molt bé, i ho confon molt bé. Parla d'un volum de beneficis, suposat de 668 milions, al qual vostè creu, potser li faltaven 300.000 pel seu

còmput. Amb el seu potser només en comptava 400.000. I calcula, vostè, molt encertadament, per confondre, un tant per cent. I diu miri, el 10% de 668 són 66. Molt bé, l'ha encertat. Però estem parlant d'un impost indirecte, que a nivell de justícia social, té tanta justícia social com el directe. No té res a veure. És nostre, és propi, és d'Andorra. Andorra ha crescut, s'ha format en una base d'imposició directa globalitzada per tots els sectors, i d'aquí ve aquest desplegament legislatiu, amb tota aquesta sèrie de noms que tan agrada també al Sr. Font, que són l'IPI, l'ISI i l'IAC.

Dit això, voldria remarcar la nostra negació, també, a donar suport a aquest Projecte de Llei, perquè com vostè sap, i aquí segurament convergirem, a tots els països del món i a Andorra també, quan es parla de sistemes fiscals també s'ha de parlar de cultura tributària. I el primer que hem de fer és saber i mirar el que sabem fer. Quina cultura tributària té Andorra? Què sabem fer els andorrans? Què saben fer les empreses andorranes? Què saben fer els comerciants andorrans? Doncs, tributar de la manera que Andorra ha anat teixint el seu producte o la seva fiscalitat indirecta. I aquesta fiscalitat està controlada, com vostè sap molt bé i tots els aquí presents, a través d'unes entrades duaneres, d'aquell impost duaner que va anar evolucionant, doncs, ha acabat amb aquest desplegament avui d'imposició indirecta. Els models que vostè representa, evidentment, també ho ha dit el Sr. Font, tenen una disminució molt important. Baixen la pressió. Estic completament d'acord amb vostè. La baixen. I la baixen molt bé la pressió, el problema és que no hi ha les mateixes entrades a les arques de l'Estat. Si no hi ha les mateixes entrades... escolti, si vol, li agafarem el cas del mecànic de la Seu que suposo que a la Seu els números els fan igual. Si vostè en cobrava 50 i ara només en cobra 30, aquests 20 els haurem d'anar a treure i buscar en algun lloc, perquè sinó tindrem un problema de tresoreria i no tirarem endavant.

Dit això, i acabo dient que la cultura tributària andorrana està basada, doncs, en la recaptació a l'origen, d'entrada sense haver de pensar en un IVA, concepte d'IVA d'impost en cascada, sinó de recaptació a l'entrada, que és la cultura tributària de les empreses d'Andorra, i és la que el mercat d'Andorra... evidentment que té una repercussió sobre la pressió fiscal, però és el que el mercat d'Andorra té assumit. Només voldria incloure dins el debat, sortir una mica de les possibles males interpretacions que hi puguin haver a nivell polític, però que sí que tècnicament entenem, doncs, que la fiscalitat d'Andorra, sigui quina sigui, millor consensuada i creiem que és l'única via possible de

poder-la fer, perquè és un tema prou important que ens afecta a tots, com a mínim ha de tenir en compte, el poc o el molt que la societat andorrana sap fer, que és la nostra cultura tributària.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Alguna altra paraula?

Sí, Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sembla que vagi per etapes, però em vaig recordant a mida de les intervencions.

El Sr. Nomen ens ha dit que el Govern, que en el fons és el nostre Govern, els socialdemòcrates, prioritza a *outrance*, -com diuen els francesos-, la recaptació sobre l'impacte que aquesta pugui tenir sobre la ciutadania i les empreses. Bé, jo penso que això s'hauria de destriar en dos nivells. Un és el que ha exposat el Sr. Gabriel ara, que és la sostenibilitat de l'Estat. És a dir la necessitat de recaptar una quantitat. I l'altre és l'eficiència i l'eficàcia d'aquesta recaptació. Fins avui ens trobàvem que tota la recaptació per imposició indirecta estava posada a través d'aquestes lleis, que l'única cosa que té de bona aquesta Proposició de Llei, al meu entendre, és l'abolició d'aquestes figures impositives, però s'haurà de substituir, benentès per una altra. I jo penso que el que tenien de dolent aquestes imposicions indirectes és que gravaven de forma indirecta el producte en el moment de l'elaboració o de la producció. I el que hem d'aconseguir, al meu entendre, i penso que aquí sí que prioritzarem el respecte de l'empresa i fomentarem la millor economia i el progrés econòmic, és d'aplicar la forma impositiva indirecta a la fase de consum, la qual cosa no minvarà de cap de les maneres la productivitat de les empreses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Voldria comentar els comentaris del Sr. Jordi Font en el sentit de dir, primer celebros... celebros no... em sobta que sigui un grup parlamentari qui agafi la

paraula per defensar un text del Govern, ja que recordem que l'únic que ha fet és llegir textualment el criteri del Govern.

En segon lloc... i bé, no sé massa bé que passa aquí.
En segon lloc dir que...

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Perdó?

Sí?

Ah, perdoni.

El Sr. síndic general:

Que jo sàpiga teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Perdoni, m'he confós per un moment. Perdoni.

En segon lloc la qüestió he de dir. Miri, quan vostè em parla d'aquesta interpretació que està molt bé que el model fiscal indirecte no gravi el moment de la importació o de la producció, sinó en el moment del consum, aquest text jo me l'apuntaré. Me l'apuntaré ben textualment. I el dia que vostès presentin la Llei de l'impost sobre l'IVA, jo li recordaré.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra paraula?

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Només puntualitzar que nosaltres no defensem cap text del Govern, sinó que estem justificant el nostre posicionament a la no presa en consideració de la seva Proposta de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció.

Passem, doncs, a la votació, a la presa en consideració o no de la Proposició de Llei.

Vots a favor de la presa en consideració de la Proposició? Vots en contra? Abstencions?

El recompte, si us plau.

La Sra. Mariona González:

Sí, Sr. síndic.

3 vots a favor i 25 en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat queda rebutjada la Proposició.

S'aixeca la sessió durant un quart d'hora... se suspèn la sessió durant un quart d'hora, perdó!

(Són les 17.40h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.55h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei del pla de xoc contra l'atur.

La Proposició de Llei fou publicada en el Butlletí número 15/2009, del 10 de juliol. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 25/2009, del 23 de setembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern la Sra. Cristina Rodríguez. Teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Criteri del Govern en relació a la Proposició de Llei del pla de xoc contra l'atur presentat per Andorra pel Canvi.

El Govern ha examinat la Proposició de Llei del pla de xoc contra l'atur presentada pel Grup Parlamentari d'Andorra pel Canvi i presenta les següents observacions:

Un pla de xoc contra l'atur hauria de preveure, a banda d'una prestació econòmica per fer front a les necessitats peremptòries de les persones i famílies afectades pel problema, una bateria de propostes complementàries amb un objectiu principal:

minimitzar al màxim la taxa d'incidència del fenomen. La Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Andorra pel Canvi es limita, principalment, a regular una prestació econòmica de caràcter assistencial, de durada certa, i no va més enllà d'una mera enunciació d'intencions a l'hora de regular aspectes fonamentals com la necessitat de complementar el sistema de prestació econòmica proposat, amb la implementació de polítiques actives d'ocupació i polítiques formatives, que posin a disposició de la població aturada instruments que li permetin la reversió de la seva situació i la recerca efectiva, amb majors garanties, d'un nou lloc de treball.

Un sistema adient de cobertura d'aquesta naturalesa, hauria d'estar conformat pels elements formatius esmentats, als que hauria d'acompanyar una prestació econòmica no de caràcter assistencial, sinó de caràcter contributiu, que impliqués, de forma solidària, el conjunt de treballadors en la cobertura d'aquest risc i que cobrés la contingència de desocupació involuntària, mitjançant el pagament d'una prestació d'atur limitada en el temps, relacionada amb el nivell de revinguts salarials perdut a causa de la pèrdua del lloc de treball i, també, a un compromís d'activitat i de formació que la persona aturada beneficiària de la prestació hauria d'acceptar.

Per altra part, l'atur ha esdevingut en els països del nostre entorn un problema estructural amb el que a Andorra ens confrontem des d'ara fa poc. En conseqüència, la prestació econòmica de cobertura d'aquesta contingència hauria de ser estable, en el sentit que preveïés un mecanisme regular de provisió de fons per al seu finançament, que aprofités els cicles de creixement econòmic i evités haver d'improvisar en funció de la conjuntura de cada moment. Tot això, amb la perspectiva que la prestació econòmica ha de ser el darrer recurs i que el realment important és aprofundir en polítiques ocupacionals actives i de formació, tant en l'àmbit com fora de l'àmbit de l'empresa.

El que cal són mesures d'orientació ocupacional i polítiques que incentivin la contractació de certes categories d'aturats, per posar a disposició de les persones afectades per aquesta circumstància elements que facilitin la reversió de la seva situació i atorguin noves expectatives d'ocupació.

El Govern creu que l'assoliment d'aquesta fita, però, requereix l'esforç d'entesa més ampli possible de totes les forces polítiques representades en el Consell General. El Govern no obstant, adquireix aquí i des d'ara el compromís de treballar en la doble línia de posar-se a la disposició del conjunt de forces parlamentàries per implementar un sistema de

prestació estable de caràcter contributiu que cobreixi aquesta contingència, sense obviar la seva responsabilitat en el desenvolupament de polítiques ocupacionals actives i de formació tant en l'àmbit com fora de l'àmbit de l'empresa.

No obstant l'anteriorment exposat, el Govern, sensible a les dificultats per les que passen les persones i les famílies afectades ara ja pel problema de l'atur, ha aprovat per via reglamentària una prestació econòmica per cobrir aquesta contingència, aprofitant el marc del Reglament Regulador de prestacions econòmiques d'atenció social, com a forma més ràpida i efectiva d'instaurar una línia d'ajuda econòmica específica, de caràcter assistencial, lligada a la situació de desocupació involuntària, que garanteixi la cobertura de les necessitats essencials a les persones i a les famílies afectades per aquesta situació. Mesura que el Govern entén hauria de tenir un caràcter transitori, fins que es pugui assolir el nivell necessari de consens polític que permeti la implementació d'una prestació de caràcter contributiu.

En relació al contingut de l'article 14 de la Proposició de llei, que insta l'aplicació d'una moratòria per suspendre temporalment tot increment dels percentatges de les cotitzacions a la Caixa Andorrana de la Seguretat Social, el Govern no el considera acceptable. Cal recordar que la Llei de la Seguretat Social fou aprovada durant la legislatura passada, amb el consens de totes les forces parlamentàries que constituïen el Consell General en aquell moment. En el decurs d'aquella negociació, a banda del treball sobre les millores del sistema de prestacions, també es van treballar i negociar les previsions mínimes considerades imprescindibles i inajornables, necessàries per garantir l'equilibri financer del sistema. I fruit d'aquell treball es va adoptar un sistema d'increment progressiu de les cotitzacions, que havia d'iniciar-se amb l'augment de dos punts percentuals a partir de l'entrada en vigor de la Llei. Un increment a compartir entre part patronal i part assalariada en els termes pactats, 1,5% i 0,5% respectivament, sense descartar la possibilitat d'increments ulteriors en funció de l'anàlisi de la futura evolució financera del conjunt del sistema.

Finalment, el Govern ja ha demostrat la seva voluntat de vincular l'obertura de quotes d'immigració a la situació del mercat laboral intern, amb l'obertura restringida de la darrera quota d'immigració. Ara bé, s'hauria d'estudiar de forma més aprofundida si el procediment proposat per Andorra pel Canvi resulta aplicable des de la perspectiva de l'operativa funcional del Servei d'Immigració. En tot cas, pensem que la

determinació d'un contingent concret per tipus d'ocupació, decidit sobre l'anàlisi prèvia de la situació a través d'instruments estadístics fiables, pot garantir la determinació d'uns contingents de quota ajustats a les necessitats específiques del mercat laboral intern de cada moment.

Conclusió: així doncs, el Govern entén que els instruments plantejats en aquesta Proposició de Llei resulten insuficients per abordar el complex problema de l'atur des d'una perspectiva integral, i que el tipus de prestació econòmica que proposa ja queda coberta amb la modificació del Reglament Regulador de les Prestacions Econòmiques d'Atenció Social que el Govern ha aprovat en data 16 de setembre del 2009.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Intervé ara per presentar la Proposició de Llei, i en representació del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, el Sr. Eusebi Nomen.

Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta Proposició de Llei té un seguit d'objectius.

El primer és plantejar un seguit de mesures per evitar que l'atur esdevingui una qüestió estructural.

A Andorra l'atur no és un problema estructural, no ha sigut un problema estructural, és un problema que esperem que sigui temporal i el que cal és aplicar avui en dia totes les mesures per evitar que l'atur esdevingui estructural. I el que hem fet és que per Llei sigui així i posar un seguit de mesures per evitar que un problema esdevingui crònic, i que entenem que es pot solventar amb un seguit de mesures preses conjuntament.

Veiem que en el criteri, el Govern vol anar vers la institucionalització de l'atur proposant dins d'aquest Projecte com a criteri d'aquesta Proposició de Llei, anant més enllà del que s'espera en un criteri, i proposant un model contributiu... model contributiu que el que faria per definició de model contributiu seria posar encara més pressió al món laboral generant encara una tendència més alta a la formació d'atur degut a l'increment de les càrregues salarials.

L'altre objectiu que té aquesta Proposició de Llei és el reforçament del Servei d'Ocupació i la seva responsabilitat per dinamitzar la contractació d'andorrans i residents a més d'un reforçament de la prioritat dels residents per davant dels immigrants a

l'accés als nous llocs de treball. Si hi ha un nou lloc de treball, primer té dret amb la igualtat de capacitats, una persona resident al país, un andorrà o un estranger resident al país per davant d'una persona no resident.

Govern, en el seu criteri, reconeix que s'ha posat a treballar amb l'obertura de quotes d'immigració segons la situació del mercat intern i que estudiarà la proposta d'APC de vincle directe de prioritat. És més, em permetré llegir aquest paràgraf que celebrem quan la ministra ens diu que: *"En tot cas, pensem... -el Govern pensa- que la determinació d'un contingent concret per tipus d'ocupació decidís sobre l'anàlisi prèvia de situació prèvia de la situació a través d'instruments fiables pot garantir la determinació d'uns contingents de quota ajustats a les necessitats específiques del mercat laboral intern en cada moment."*, i, estableix que s'hauria d'estudiar de forma més aprofundida si el procediment proposat per Andorra pel Canvi resulta aplicable des de la perspectiva de l'operativa funcional del Servei d'Immigració, i aquest punt de treballar conjuntament el recullo... el recullo de forma... Estic content d'aquest punt i vull transmetre la nostra disposició a treballar conjuntament amb Govern en aquestes qüestions en tot allò que puguem ajudar per tirar endavant unes solucions que puguin millorar tota la qüestió de dinamitzar el trobar nous llocs de treball per als ciutadans que viuen a Andorra en aquests moments.

Celebrem que Govern agafi aquest camí i treballarem conjuntament amb vostès si així ho necessiten.

Per altre costat la creació d'una ajuda econòmica de caràcter temporal amb càrrec al pressupost, més mecanismes de formació i reorientació, més una sèrie de requisits, aquest és un objectiu clar de la nostra Proposició de Llei.

Veiem que el Govern ha assumit aquesta Proposta i que ja ha establert els mecanismes necessaris per tirar endavant la creació d'aquesta ajuda econòmica de caràcter temporal amb càrrec al pressupost, uns mecanismes de formació i reorientació i tot allò dins d'uns requisits rigorosos.

Celebrem que s'hagi anat per aquest camí però, compte! perquè no es poden aplicar només aquestes iniciatives sense prendre en consideració les altres iniciatives que són les que realment ens permetran posar fre a l'atur, com per exemple l'objectiu de posar fre a l'intrusisme laboral o, fins i tot, de prestació de serveis amb el qual ens trobem avui en dia a Andorra. Avui llegia que teníem, doncs, milers de quotes noves. Però, també tots coneixem el que està passant amb l'execució de l'obra pública i la subcontractació per part d'empreses amb personal de

fora d'Andorra... a això se li ha de posar límit, i amb això l'impost sobre la renda dels no residents -la Proposició que hem presentat abans i que ha estat rebutjada- era una excel·lent forma per evitar l'intrusisme laboral i empresarial que fa créixer l'atur dins d'Andorra.

Per un altre costat nosaltres també tenim com a objectiu una moratòria d'increment de dos punts de la contribució a la CASS, però ja hem vist, i abans ja ens ho ha deixat molt clar, que la prioritat del Govern són les finances públiques i, per tant, veiem que no esperaran per cobrar més, encara que això sigui un element que va totalment en contra de la generació de nous llocs de treball i encara que sigui un element que posa sota pressió la situació de l'atur.

Per tant, celebrem els punts de trobada, celebrem les iniciatives i l'actitud del Govern d'establir una sèrie de solucions en les quals estem totalment d'acord i constatem que el debat està centrat en el fet que el Govern vol: primer, institucionalitzar l'atur, anar a un model contributiu. Un model contributiu sense anar acompanyat de cap estudi econòmic del que representaria aquest model contributiu de l'atur. Quants punts s'hauria de pujar la cotització de la CASS o del que es vulgui fer, o de la Caixa d'atur que es vulgui crear, per a què aquest model contributiu permeti cobrir aquestes situacions d'atur de les que vostès ens parlen. Jo he parlat amb experts, d'aquí d'Andorra, en assegurances i el que ens diuen és que aquests models contributius cap d'ells cobriria, des d'un punt de vista privat, i que si els cobrissin estarien al voltant del 5 i el 7%; els més optimistes m'han arribat a parlar d'entre el 2 i el 5%. M'agradaria saber les dades amb les que compta el Govern per aquest model contributiu que ens anuncia.

Quant a la moratòria tots sabem que això representa un increment de dos punts. Per tant, fixi's, els punts de desacord són la institucionalització de l'atur que tindrà un cost d'entre el 2 i el 5%, la no moratòria del creixement de la CASS que té un cost de dos punts. Per tant, el Govern vol anar cap a uns creixements de les càrregues socials d'entre... càrregues salarials, d'entre el 4 i el 7% en el millor dels escenaris.

Tots vostès comprendran o compartiran -jo crec que hi estarem tots d'acord- que aquest increment de les càrregues salarials el que farà és comportar més atur que potser al final els hi donarà la raó de la necessitat de tenir un fons d'atur perquè al final aconseguiran crear-lo.

Miri jo, de veritat, demano a aquesta Sala que siguem valents i que posem per llei... per llei les mesures consensuades en comissió legislativa i segur

que hi ha problemes que es poden millorar amb el text que hem presentat -no som pas... que els primers que cometem errors en aquesta Sala som nosaltres, estic segur que hi ha coses per millorar-, però treballar junts en comissió legislativa per tots junts fer front, un front fort, un front legal, un front amb un suport legislatiu potent contra l'atur. Treballem tots junts en aquests qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passem la paraula als grups parlamentaris.

Pel Grup Reformista, Sra. Conxita Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Bartumeu en el seu discurs d'investidura, va quantificar les persones inscrites al Servei d'Ocupació en més de sis-cents.

El Ministeri de Salut, Benestar i Treball, en la roda de premsa en què presentava el "Reglament de prestació econòmica per desocupació involuntària", va xifrar en poc més de tres-cents les persones inscrites, precisant alhora, que abans que s'anunciés públicament la futura creació d'aquesta prestació, no arribaven a tres-cents.

De ben segur que cadascú de nosaltres coneixem persones o famílies que pateixen l'haver perdut el seu lloc de treball, i possiblement no totes estan inscrites al Servei d'Ocupació, però sortosament la situació no és ni de ben lluny la que pateixen els països del nostre entorn.

Acceptant les dades anunciades pel Ministeri com a fiables, estem parlant d'encara no un 1% de la població assalariada del Principat.

En aquesta situació no és fa massa complicat destinar diners públics per solucionar un problema social.

Si bé és cert que tenim molt clar que indiscutiblement s'ha d'aportar solucions a les persones o famílies en dificultat, però també és cert, que trobem a faltar polítiques actives d'ocupació que permetin anticipar-se a què l'atur no esdevingui un greu problema. Ens referim a accions com poden ser: crear incentius per a les empreses que contractin persones sense feina; establir convenis de col·laboració amb el sector privat a fi que puguin mantenir els seus empleats; ajudar a l'emprenedor a crear oportunitats i generar llocs de treball; incloure en els plecs de bases dels concursos públics,

l'obligació de contractar un percentatge de treballadors inscrits a l'atur, en totes les adjudicacions que faci qualsevol administració pública, ja sigui d'obra pública, ja sigui de serveis sempre que hi hagi benentès desocupació en el sector professional en qüestió.

En definitiva, creiem que en el cas d'Andorra, una prestació d'atur ha d'anar obligatòriament acompanyada d'accions que ajudin a reactivar l'economia i a garantir al màxim que tothom pugui tenir un lloc de treball.

Fins i tot, si això comporta que en un moment crític com l'actual, també s'hi hagi de destinar una partida de diners públics similar a la que es destina a l'atur.

Entenem que fomentar el treball i la plena ocupació, incrementa la roda productiva i repercuteix directament en generar riquesa, reactivar el consum intern, i alhora incrementar tant els ingressos de la CASS com la recaptació d'impostos.

Efectivament jo també parlaré del pacte de legislatura i de la inestabilitat. Espero que s'entengui el perquè i el com.

Des de Coalició Reformista interpretem que aquesta iniciativa legislativa, exercida pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi podria obeir, en part, a un dels acords del pacte de concertació per a la legislatura a la que ja hem fet referència que es va citar el 2 de juny.

Andorra pel Canvi, doncs, va entrar aquesta Llei que avui hem de prendre en consideració el 7 de juliol, es publica el 10 de juliol al Butlletí del Consell, i d'altra part, dos mesos i mig després, el 16 de setembre, el Govern aprova el Reglament de modificació del Reglament regulador de les prestacions econòmiques d'atenció social, que es publica el 23 de setembre i que, en part, coincideix en varis apartats en la Llei avui en qüestió.

Tot seguit -el 23 de setembre, el mateix dia-, el M. I. Govern lliura a la Sindicatura el seu criteri sobre la Proposició de Llei d'Andorra pel Canvi.

Senyors del Grup Socialdemòcrata, senyors del Grup Andorra pel Canvi, se'ns fa molt difícil entendre quin era el significat del pacte que ambdós grups van donar per finalitzat el dia 29 de setembre.

Se'ns fa encara més difícil imaginar quin pot ser el nou pacte en el qual sembla que estan treballant, i sobretot ens preocupa profundament l'estabilitat d'aquest Govern que, no oblidem, el seu cap tan sols va tenir catorze vots en la investidura.

Tot i que no pretenc, en cap moment, posar en dubte la responsabilitat, seriositat i voluntat de treball de tots els avui presents en aquesta Cambra, sí que m'atreveixo -a títol anecdòtic- comentar que

sembla que vostès vulguin fer carreres a veure qui arriba primer i qui s'emporta més mèrits.

Tots sabem que el país no està per duplicar esforços i encara menys per malbaratar recursos.

Després de constatar una vegada més la manca d'estabilitat d'aquesta legislatura, que s'arrossega des del seu inici, i que cada dia és més flagrant, davant la delicada situació econòmica i fent lectura una vegada més del resultat electoral que deixava molt clar que el poble andorrà no feia confiança a una sola força política per fer front a les reformes i reptes a què Andorra s'enfronta, avui... -i afegiria també vist el desenvolupament d'aquesta sessió de Consell-, avui ens reafirmem encara més en la nostra proposta que ja vàrem manifestar abans de la formació de l'actual Govern. Avui estem encara més convençuts que cal un Govern d'unitat, amb implicació de totes les forces, comptant amb persones vàlides i disposades a treballar per al país, més enllà de buscar mèrits i rèdits electorals, i més enllà de pensar únicament en ideologies partidistes.

Avui ens reafirmem en la nostra postura de Govern d'unitat també pels següents motius: a dia d'avui no hem vist cap pla de reactivació econòmica ni quin ha de ser el nou model de país; a dia d'avui, senyores i senyors del Consell General, trobem a faltar un projecte d'un Govern que durant anys ha treballat de valent per ser la millor alternança del país que demanava.

Tant sols el Ministeri de Salut ha presentat el seu pla, que ha definit com a continuïsta i ens en felicitem, demostra eficàcia i responsabilitat a l'hora d'aprofitar la part bona de la feina feta anteriorment tot i que de ben segur hi aporti millores.

En conseqüència i en base a: 1) La mancança de les mesures que anteriorment he citat i que considerem que haurien d'acompanyar obligatòriament una mesura de Pla de xoc contra l'atur o una de prestació per desocupació; 2) La contrastada inestabilitat política i la finalització del pacte de concertació que ha portat a contradiccions com la que avui ens trobem en el si del Consell; 3) Les prestacions que contempla la Llei que avui hem de prendre en consideració, que ja queden cobertes per l'aprovació del Reglament de prestació econòmica per desocupació involuntària.

El Grup Parlamentari Coalició Reformista s'abstindrà en la presa en consideració de la Proposició de Llei del pla de xoc contra l'atur presentada per Andorra pel Canvi.

Tanmateix valorem positivament la voluntat d'Andorra pel Canvi de portar aquest debat en el si del Consell General, però dissortadament el seu

contingut ha quedat desvirtuat per l'aprovació entre temps, per part del Govern del citat Reglament.

Tot i així, esperem que la presa en consideració d'aquesta Llei prosperi i el Govern en pugui recollir alguns punts importants de l'articulat, entre els quals destaquem: la publicació d'un catàleg d'ocupacions mensual, actualitzat i lligat a les autoritzacions de treball; la creació real de mecanismes actius que permetin trobar feina ràpida i eficaçment a través de l'oficina del Servei d'Ocupació; la prioritat als residents sense feina a l'hora d'accedir als llocs de treball i, per finalitzar, insistir un cop més en què ens reafirmem en la imperativa necessitat de polítiques d'anticipació al problema de l'atur. Polítiques que haurien d'anar acompanyades d'incentius per a la creació de llocs de treball. I alhora insistim en la nostra voluntat que es doti al Servei d'Ocupació dels recursos necessaris perquè esdevingui una veritable Borsa de Treball en col·laboració amb les empreses.

Andorra ha estat sempre un país d'oportunitats, de treballadors i de resultats. Com a responsables polítics hem de promoure i conservar la nostra identitat moral i econòmica

Senyores i senyors, actuem en aquest sentit, ajudem a crear també el màxim d'oportunitats i garanties per a què els ciutadans puguin mantenir els seus llocs de treball.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Conxita Mora.

Passo la paraula, pel Grup Socialdemòcrata, a la Sra. Mariona González. Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta Proposició de Llei sota l'ambició i exagerat optimista títol, de pla de xoc contra l'atur, regula una ajuda econòmica assistencial de caràcter temporal, fa una pinzellada molt aigualida sobre les polítiques d'ocupació i, per acabar, estableix una moratòria per suspendre temporalment tot increment dels percentatges de les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Avui diré el que fa anys que repetim els socialdemòcrates: l'Estat social proclamat per la Constitució, requereix atendre les necessitats de les persones que, per contingències de l'activitat econòmica, tot i voler treballar no troben una ocupació, amb la conseqüent precarietat econòmica per a elles i les seves famílies que pot arribar a determinar situacions de marginalitat que una

societat que cerqui la cohesió social i la solidaritat no pot permetre.

La prestació per desocupació ha de venir a procurar uns mitjans limitats en el temps, condicionats a uns requisits i reals necessitats, que permetin l'alleugeriment d'una situació de precarietat sobrevinguda i aliena a la voluntat del treballador.

El règim de solidaritat propi de les situacions de contingència, vol igualment que els treballadors, a l'igual que els empresaris, participin en la dotació dels fons que permetin la satisfacció de les prestacions per desocupació involuntària.

I, la prova que fa anys que ho repetim és perquè això que acabo de llegir, senyores i senyors consellers, és el que deia un paràgraf de l'exposició de motius de la Proposició de llei laboral que contemplava la prestació per desocupació, que en aplicació del programa electoral del Partit Socialdemòcrata de les eleccions generals del 2001, va entrar a tràmit parlamentari el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el 18 de febrer del 2004, i que no va ser acceptada pels altres grups parlamentaris ni pel Govern d'aquell moment.

I, això mateix, vam defensar els socialdemòcrates en la passada legislatura quan ens vam asseure a parlar amb el Grup Parlamentari Liberal i el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per tal d'arribar a un acord polític per a la redacció conjunta de la nova Llei de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social. Malauradament, els socialdemòcrates vam haver de renunciar momentàniament a l'assegurança d'atur per desocupació involuntària per tal d'arribar a l'acord polític del 14 de desembre del 2005.

Si tal i com hem anat dient els socialdemòcrates des de l'any 2001, s'hagués acceptat la implantació d'una assegurança d'atur amb el mecanisme regulador de fons per al finançament de les prestacions per desocupació involuntària, avui no estaríem davant la necessitat d'improvisar cap prestació assistencial urgent a càrrec dels pressupostos de l'Estat, sinó que tindríem un fons, el que vulgarment anomenem sempre com una guardiola, omplerta solidàriament pels propis treballadors.

El Govern Socialdemòcrata però, sensible a les dificultats per les quals passen les persones i les famílies afectades per l'actual conjuntura econòmica, ha aprovat per via reglamentària a través de la modificació del Reglament de prestacions econòmiques, una prestació econòmica assistencial. Aquesta forma de regulació ens sembla molt més ràpida, Sr. Nomen, i efectiva per donar resposta a les urgents necessitats dels aturats, que la que ens proposa la Proposició de llei que avui debatem. Entre

altres motius, pel preciós temps que ens perdríem en la seva tramitació parlamentària.

Aquesta mesura però, tant des del Govern com des del nostre grup parlamentari, entenem que hauria de ser transitòria, fins que puguem assolir el consens polític necessari que permeti la implementació d'una assegurança d'atur de caràcter contributiu. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata vol aprofitar aquesta intervenció per demanar al Grup Parlamentari Reformista i al Grup Parlamentari d'Andorra pel Canvi que ens asseiem per trobar aquest ampli consens que desitgem els socialdemòcrates, i tots junts -fora del Consell General ja el portarem aquí- fem l'estudi, aquest estudi que ara fa un moment ha demanat el Sr. Nomen.

Aquesta és... jo crec que aquest consens és la nostra voluntat, i m'agradaria entendre -per les coses que he escoltat avui aquí- que seria la voluntat de tothom, anar cap el consens.. Aquesta és una de les mesures bàsiques en un Estat del benestar, però ha de ser de caràcter contributiu i ha d'anar acompanyada de mesures per incentivar la recerca activa i efectiva de treball per part de la persona aturada.

Perquè miri, Sr. Nomen, nosaltres d'institucionalitzar l'atur no ho volem. Nosaltres els socialdemòcrates no volem institucionalitzar-lo, volem aplicar polítiques de prevenció, de planificació, que evitin precisament haver de fer plans de xoc per apagar focs, que és el que estem fent ara.

Volem aplicar polítiques que assegurin el dret i el benestar de les persones, perquè la nostra sensibilitat i respecte per a les persones no ens permet dubtar d'elles i, per tant, no ens permet criminalitzar-les a l'avança. Tothom és innocent fins que no es demostra el contrari.

Miri, és com si vostè, Sr. Nomen, digués que no vol fer cap imposició, ni vol cobrar impostos perquè no hi hagi frau... O si digués que no vol fer una assegurança de malaltia, però no institucionalitzar la malaltia.

Miri, jo crec que hem de ser seriosos. Tots sabem que l'estat de dret té unes administracions que tenen el deure de si hi ha algun frau perseguir-lo i crec que hem de ser, ja dic, seriosos i sobretot sensibles amb la gent.

Quant a la pinzellada que fa aquesta Proposició de llei sobre les polítiques d'ocupació, els socialdemòcrates entenem que són insuficients.

En canvi sí que ens satisfan les primeres mesures que el Govern, a través del Ministeri de Salut, Benestar i Treball, ha engegat per tal d'implementar polítiques

d'ocupació i formació totalment adaptades a les necessitats del país i ho ha fet, Sra. Mora.

Tenir una base de dades fiables, -que per això vostè abans es queixava que no concordaven els números que havia donat el Sr. cap de Govern en el seu discurs d'investidura, i els que després tenim-, doncs, tenir una base de dades fiable del volum de persones que estan sense feina -que no la teníem i no era culpa nostra-, reestructurar, per tant, el Servei d'Ocupació, la concertació i diàleg que es du a terme a les taules per l'economia i el treball, una reflexió sobre les quotes d'immigració, l'establiment de plans de formació, reciclatge i reorientació professional amb la col·laboració del Ministeri d'Educació i la voluntat del nou Govern de treballar en un nou model de desenvolupament econòmic a partir d'una política de diversificació i creació de nous llocs de treball, ens semblen unes eines per l'instant que demostrin que aquest Govern sí que està fent, i té la voluntat de fer polítiques actives i, a més a més ens consta que dins del pressupost en trobarem moltes altres de reflectides.

Jo crec que aquestes, com he dit abans, són unes eines indispensables per aconseguir un món laboral molt més competitiu, Sr. Nomen, molt més competitiu i adaptat a les necessitats reals dels empresaris, dels treballadors que són en definitiva les necessitats del país.

Un món laboral en el qual la prestació d'atur sigui un recurs de caràcter transitori que permeti al treballador poder continuar fent front a les seves necessitats més essencials, que eviti la seva marxa del país després d'anys de treballar-hi i que li permeti trobar una feina adequada a la seva qualificació, fent contractes entre els treballadors i empresaris molt més efectius i productius.

I, finalment pel que fa a l'aplicació d'una moratòria per suspendre temporalment tot increment dels percentatges de les cotitzacions a la CASS, doncs, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata a l'igual que Govern, hi està totalment en contra.

Ens oposem perquè la Llei de la CASS que entrarà en vigor el proper més de novembre, és fruit d'una llarga i intensa feina feta després que el 14 de desembre del 2005 arribéssim a un acord polític per a la seva redacció conjunta. Un acord polític que es va basar en el consens de totes les forces polítiques presents en aquesta Cambra la passada legislatura.

Ens oposem perquè, una de les grans preocupacions dels tres grups parlamentaris al moment de fer la reforma de la Llei de la seguretat social va estar la de garantir a tots els assegurats els cobraments de les pensions futures.

Ens oposem perquè, seguint l'acord polític del 14 de desembre del 2005, vam introduir tot un seguit de canvis en relació a la normativa vigent fins a finals d'aquest mes, per tal d'assegurar la viabilitat futura de la branca de jubilació.

Ens oposem també per sentit de la responsabilitat perquè sabem que ajornar ara aquest increment de la cotització implicaria que en un futur no gaire llunyà s'hagin d'adoptar increments molt més importants.

I, ens oposem perquè aquest augment no és fruit de cap improvisació, Sr. Nomen, en van fer molts d'estudis. Aquests que vostè ara demana els van fer per elaborar la Llei de la CASS, i no va ser fruit de cap estratègia política, sinó que va ser el fruit de les recomanacions de l'estudi econòmic actuarial del sistema de pensions del Principat d'Andorra, vigent fins a finals d'aquest mes, encomanat i finançat per aquest Consell General.

Intentar desautoritzar un consens assolit per tot el Consell General a través d'una proposició de llei en la qual, en la seva exposició de motius no en fa ni referència, ens sembla d'una irresponsabilitat sense precedents i d'un clar oportunisme polític. I li dic que és oportunisme polític perquè crec que la presentació d'aquesta Proposició de llei va ser més cercant un petit triomf personal immediat, que no pas pensant en un gran triomf futur en l'àmbit del món laboral, amb unes bases ben definides després d'un diàleg amb totes les parts implicades, i aquest debat que vostè demana aquí fer-lo previ per poder, en consens, presentar la proposta tots conjuntament.

Jo crec que per tot l'exposat doncs, queda ben entès que aquest grup parlamentari, doncs, no prendrà en consideració la seva llei.

Gràcies Sr. Nomen... ai!

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Gràcies senyora.

El Govern desitja intervenir?

Pels grups parlamentaris, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

És curiós que el fet que et preparin o que portis preparat els discursos de fa temps passen així obsolets, no? Hem vist aquí molts exemples amb el pacte i aquestes coses... Ens podríem posar al dia.

I per part del Grup Socialdemòcrata i el que la Sra. Mariona González ens ha dit... Miri, jo en cap

moment he dit que la Llei de la CASS fos improvisada, ni que fos precipitada. Aquests prejudicis, aquests *a priori* vers les persones dificulten molt el diàleg.

Jo no he parlat en cap moment de frau... en cap moment, i vostè ha estat cinc minuts parlant que no s'ha de fer el frau i no sé què, miri...

Ens ha explicat un exercici que respecto molt, que és el fet que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata en el passat va prendre la iniciativa de presentar una proposició de llei relativa en matèria i vinculada en qüestions de l'atur i que va ser rebutjada per les forces que tenien la majoria parlamentària en aquell moment i que d'una forma o altra estaven vinculades amb Govern.

I fixi's el que està passant avui! Des d'un grup parlamentari petit, que té el 10,7 % dels escons, el que hem fet és que amb tota la humilitat i el respecte vers els equilibris institucionals, hem fet l'exercici de dir: "Per què no fem per llei que tots nosaltres ens posem d'acord per treballar conjuntament perquè l'atur no creixi a Andorra, no es pugui produir a Andorra? Anem a frenar-lo abans que creixi. No anem cap a actituds maternalistes o paternalistes de més o menys curar-ho després que s'hagi produït. No! Anem a treballar perquè no es produeixi". I què ha passat? Vostè ens acaba d'anunciar que vostès, que són els que poden bloquejar o no bloquejar una iniciativa que vingui de la nostra part, ens diuen que no la prendran en consideració? Els hem ofert una oportunitat de dir: "Presentem un text bàsic, assentem-nos tots al voltant d'una taula, anem a la comissió legislativa corresponent, anem a treballar conjuntament amb aquesta matèria, anem a fer que sigui per llei i no per qüestions d'interpretació reglamentària"... i què fan vostès? Ens neguen la possibilitat de fer-ho. Vostès no es volen assentar al voltant d'una taula. Ho diuen de boca però, a l'hora de la veritat, quan ens trobem del fet de dir: "Escolti'm anem a treballar junts. Aquí tenen una proposició de llei -és una excusa tècnica per seure'ns tots en una comissió legislativa i treballar tots junts-, i què fan vostès? Diuen que no!

Aquests són els fets, per tant, em sap molt greu... molt greu que vostès no vulguin treballar conjuntament per solucionar l'atur, tanquin les portes als mecanismes que té la nostra Constitució perquè els grups parlamentaris puguin treballar conjuntament en comissions legislatives per, a través de les esmenes i dels mecanismes de búsqueda del consens necessàries, trobar una solució adient per Andorra.

No es pot dir: "Assentem-nos tots en una taula" i al mateix temps dir: "No miri, però la proposició que

entren precisament amb aquest objectiu, votarem que no". Això no es pot fer... això no es pot fer.

És una pena que vostès no vulguin treballar junts per solucionar els problemes d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra paraula?

Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Sí, molt breument, eh? molt breument.

Sr. Nomen celebro, doncs, que compartim aquesta excel·lent exposició que ha fet la consellera Conxita Mora, que jo m'atreiria a dir de brillant. Celebro que estem d'acord en aquest aspecte, amb la segona part de la seva demanda a casa nostra, ho hem tret d'un mitjà de comunicació, no prevèiem que ens ho digués però per si un cas l'hem portat fotocopiats del dia 30, o sigui que no està tan anacrònic. És a dir, el dia 30 de setembre que cita -cita aquí-: "*La setmana que ve presentarem una proposta*". Estem en "aquesta setmana que ve", és a dir, potser sí que estem passats de temps perquè potser ja hi ha una resolució i encara no la sabem... potser sí que ha passat el temps.

Sra. Mariona González, com a president del Grup Reformista li agraeixo, i vull llegir perquè no m'enganyi, ha dit que: "*Seiem i treballem conjuntament*"... És la primera vegada des de fa un mes i mig, o tres mesos, que estem demanant, donant la possibilitat de treballar conjuntament, que ho sentim encara que sigui tímidament per un tipus de projecte, aquesta paraula i també ha parlat de consens.

Moltes gràcies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Miri Sr. Nomen, intentaré contestar-li sense caure en el seu error: jo intentaré no confondre la divergència amb la desqualificació.

Perquè miri, a mi fins a la data no ha calgut que ningú mai em prepari cap discurs ni cap

intervenció... la preparo sola! Evidentment pot ser perquè és possible que amb els grups parlamentaris que he treballat no tenien un tècnic tan bo com vostè però, de moment, no m'ha calgut li asseguro.

Miri, l'acord... l'acord no es fa per llei. Miri, aquí s'equivoca i, a més a més, va en contra del Reglament del Consell General. Els acords no es fan per llei, els acords es fan amb voluntat política. I els acords es fan previ -com li he dit abans, a part que sigui per lluïment personal- es fan abans de presentar les propostes al Consell General. És allí on ho hem de fer, tal com ho ha dit el Sr. Joan Gabriel, i li he fet sense cap timidesa Sr. Joan i li agraeixo, li agraeixo molt perquè... Sr. Gabriel li agraeixo molt. I crec que... suposo que ens podrem assentar a partir d'aviat i tirar-ho aviat. És així com es fan els acords, és així com es fan els diàlegs, i després quan ho portem tot aquí, llavors tindrem un consens... el tindrem o no el tindrem si ens hem posat d'acord abans; però, si ens hem posat d'acord arribarem aquí, podrem fer un debat perquè el debat sempre hi és present però, haurem seguit estrictament el Reglament del Consell i l'hauré respectat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sra. Mariona González... és curiós, eh?

Vostè em demana que ens assentem abans per tractar un tema, em demana que ens assentem abans per consensuar una matèria, em demana que no es pot fer això d'entrar una iniciativa legislativa sense haver treballat conjuntament les qüestions.

Si a vostè li sembla que haver-me reunit amb el Sr. cap de Govern durant bastants dies, amb el seguiment del que avui en dia és el president del seu grup parlamentari, haver posat per escrit tots els punts d'un pla de xoc contra l'atur que avui en dia queden perfectament reflectits amb el text que estem considerant en aquests moments perquè el segueixi fil per randa. A més a més, amb el fet que això ho poséssim per escrit i, tant el Sr. cap de Govern com el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata diguessin que somien la necessitat de fer el Pla de xoc contra l'atur del qual estàvem parlant... si a vostè això li sembla que no és treballar conjuntament abans per intentar tirar endavant les propostes i que després, nosaltres de forma lleial i rigorosa entrem exactament la proposició de llei que concorda exactament amb el document que va

signar el que avui en dia és el Sr. cap de Govern i el que avui en dia és el Sr. president del grup parlamentari, no sé què hem de fer més per poder treballar les coses conjuntament amb vostès abans d'entrar una iniciativa.

Jo li demano que, per favor, assentem-nos i treballem conjuntament aquesta iniciativa. Ja ho vam intentar abans, ara ens queda el camí de la comissió legislativa. Per què no treballar-ho a nivell de comissió legislativa? Això no és contrari al Reglament ni és contrari a res... A les comissions legislatives es pot treballar perfectament i conjuntament.

Per tant, no puc estar gens d'acord en la lliçó o correcció que vostè m'està dient que les coses es treballen abans. Fixi's, sí que les vam treballar abans de posar-les per escrit, les va signar el qui és avui en dia el Sr. cap de Govern, les va signar el que vostè té assentat al seu costat que és el president del grup parlamentari i, per tant, no sé quin consens més vol vostè que trobem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Demanaria que se centrés el debat sobre el tema, és a dir, sobre la Proposició de llei i no sobre fórmules que prestin a interpretacions.

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Jo demanaria que em permetés contestar a l'al·lusió que ha fet el Sr. Nomen al pacte que vam signar.

I, primer jo li voldria dir que jo no he dit...

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona per al·lusions teniu la paraula però sigueu molt breu.

La Sra. Mariona González:

Sí, sí.

A veure, no m'agradaria que es confongués ni que ho confongués. Jo no li he dit que no es pot presentar una llei... Jo li he dit que si es vol un consens no és a través d'una llei que s'ha de fer. De lleis se'n poden presentar tantes com vulgui, però si es vol un consens primer t'has d'assentar, si ho vols fer en consens, i després presentar-la consensuadament.

No li he volgut parlar gaire del pacte perquè ja veu que després li donem una quantitat d'artilleria al Grup Parlamentari Reformista, però sí que m'agradaria que tampoc confongués, ni digués, ni manqués a la veritat. Vam parlar, vam firmar un pacte, el vam signar i el va signar el Sr. cap de Govern però en el pacte hi posava que implementaríem conjuntament i a través del consens un pla de xoc contra l'atur en sis mesos, i vostè al cap d'un mes just el va presentar pel seu compte... Llavors, no digui el que no és, Sr. Nomen.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, alguna altra paraula més? Sinó, queda finalitzat el debat i passem a la votació. A la presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? Recompte, Sra. secretària?

La Sra. Mariona González:

Sí, Sr. síndic.

3 vots a favor, 14 en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat es declara rebutjada la Proposició de llei.

Passem, acte seguit, al punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de les actuacions efectuades pel Govern amb motiu del despreniment d'una massa rocosa al Roc del Quer, a la zona del PK 11 de la CG 2, Racons, Parròquia de Canillo.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 15/2009, del 10 de juliol, i no s'hi ha presentat cap esmena al text.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Doncs, vistes les intervencions proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Passem, doncs, al punt 5 de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord de creació del pla especial per a l'execució de l'intercanvi de dades tributàries.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 19/2009, del 25 d'agost, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Per defensar la Proposta d'acord, en representació del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, intervé el Sr. Eusebi Nomen. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Al darrer Ple d'aquesta Cambra es va aprovar la Llei d'intercanvi de dades fiscals de la demanda.

Fixi's que avui aquesta Llei ja està superada, obsoleta degut a les nombroses disposicions que són contràries o incompatibles o que van més enllà en els acords signats entre Andorra, França, San Marino, Mònaco, Liechtenstein i Àustria.

Per tant, aquests acords presenten, a més, un seguit de problemes que no considerarem avui perquè no forma part de l'ordre del dia, però que traslladen tota la responsabilitat final dels procediments d'intercanvi de dades a l'equip humà que finalment gestionaran les sol·licituds d'informació que rebrem.

Ja no ens queda cap altre nivell de garantia de salvaguarda, de rigor donat tots els conflictes que hi ha i que ja entrarem, malauradament, quan es presentin a tràmit parlamentari els acords que el Govern ha signat. Però, avui el que hem de dir és que no ens queda ja cap altre nivell per treballar rigorosament, que l'equip humà que gestionarà les sol·licituds d'informació que rebrem.

I, Govern ens va informar en la memòria econòmica que va acompanyar aquesta Llei d'intercanvi de dades fiscals a la demanda, que la pensava gestionar amb un equip humà format per una persona a temps parcial, amb una assignació salarial d'uns 1.200 euros mensuals, un assessor extern amb una assignació mensual d'uns 1.000 euros i sense cap suport especial, humà o material, ni cap oferiment de suport vers les necessitats que pugui considerar la Justícia.

Tots els països amb un important model econòmic centrat en els serveis financers, amb un model econòmic en el qual els serveis financers tenen un pes important en el producte interior brut del país, i amb la generació de qualitat de vida d'aquests països, han posat en marxa importants, potents equips humans per garantir la qualitat de la gestió dels intercanvis de dades. Han posat tots els mecanismes per assolir un nivell de risc zero en les gestions

improcedents que mai es donin unes dades que no s'havien d'haver donat, perquè un cop s'han donat... ja és massa tard!

Per tant, proposem que es faci... que és adient perquè el Govern faci el necessari per garantir aquesta estructura, aquesta estructura humana amb les degudes capacitats humanes i recursos materials tant a Govern com a la Justícia, considerem que és una acció que no és legislativa, que no podem prendre cap iniciativa legislativa en aquest sentit, però sí que entenem que hem de demanar, hem de proposar que es faci per aquest camí.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passem als grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Hem escoltat les explicacions que ens ha donat el Sr. Nomen en relació a la motivació que l'hi ha fet presentar aquesta Proposta d'acord que avui votarem, i és cert que compartim algunes de les coses que ha manifestat, d'altres no. Començaré per les que no i deixaré les que sí pel final que sempre deixen més bon regust de boca, Sr. Nomen.

De les que no hi estem d'acord, en qualsevol cas, és en aquest nivell de salvaguarda. Crec que ha fet un oblit important que són els tribunals. La llei estableix perfectament un mecanisme de recurs, per tant, crec que és un oblit el suficientment important com perquè jo el remarqui i crec, que és un oblit, que vostè ho sap perfectament, i que és un oblit... és important, molt important, eh?

Per una altra banda també, una precisió. Estem parlant de la Llei d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia, no a la demanda, eh? També va ser un matís en el que nosaltres vam insistir molt en comissió sobre el fet que es digués d'aquesta manera per les connotacions que té el llenguatge que tots coneixem. Això és en el que no estariem d'acord.

En el que sí que estem d'acord, i compartim la seva inquietud és en dos coses fonamentals -i li reconec que són fonamentals-: la primera, és veritat, 1.000 euros sembla molt poca cosa, i estem d'acord amb vostè i, estem molt d'acord en una cosa que vostè no ha manifestat públicament però que sí que forma part de l'exposició que vostè ha escrit o què vostès han presentat en l'escrit que és: "Donar les màximes

garanties de rigor... -i cito textualment- i seguretat en el tràmit de les sol·licituds d'informació en matèria fiscal". Això ho compartim plenament.

Per altra banda, també sabem i crec que ho vam dir en comissió, que el Govern té les eines suficients per modular la intensitat i la profunditat de tots els elements que poden fer tirar endavant aquest tema, tant materials com personals, en som conscients.

També tenim la confiança amb el potencial que té el Govern -amb les eines que té a la seva disposició- per tirar endavant una problemàtica d'aquest tipus, i parlo del Govern en termes genèrics, eh? no vull que em mal interpretin, no em refereixo en particular a aquest Govern, parlo del Govern en general, eh? El Govern tampoc dic que no ho tingui, eh?...

(Se sent riure)

... Parlo de forma genèrica.

L'ordenament jurídic andorrà -i no ho vull repetir aquí perquè tots ho saben- doncs, disposa d'eines pressupostàries, partides, crèdits, crèdits que són ampliables, potestat reglamentària, evidentment la potestat d'organitzar l'Administració. És a dir, al nostre entendre això és suficient perquè un Govern faci la feina, com he dit abans, amb la profunditat i intensitat que consideri adients.

Ara bé, ja he dit abans que compartim... compartim la inquietud per la minsa quantitat econòmica i, en certa manera, per la memòria econòmica que acompanyava aquest text, amb això hi estem d'acord. I, això és el que ens fa... el que ens fa... bé, reafirmar-nos en una posició que ja la vam mantenir en comissió i que crec recordar que vostè presentava una esmena que pretenia que, en la Llei, algun d'aquests arguments ja s'incloguessin. Nosaltres en aquell moment ja vam dir que no ens semblava correcte que fos així, creiem que el Govern ha de fer de Govern, que el Govern té potestat reglamentària per organitzar l'Administració i ho mantenim, però aquesta inquietud que vostè manifesta la compartim i esperarem -no ens queda més remei- el torn del grup parlamentari de Govern perquè ens esvaeixi aquests dubtes per poder manifestar la nostra opinió i el signe del nostre vot.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Únicament li recordaré que el Govern no intervé dins dels debats de les propostes d'acord.

Si voleu afegir alguna cosa podeu, procureu no esgotar el temps.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies per aclarir-m'ho, com fa sempre, Sr. síndic.

En aquest cas sé que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata té les persones i els coneixements suficients per esvaïr qualsevol dubte que tinguem.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Recordo que és un acord de la Junta de Presidents, eh?

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Franz Armengol teniu la paraula.

El Sr. Franz Armengol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta Proposta d'acord que se'ns presenta avui en el si del Consell per ser debatuda té varis punts d'interès, i quan parlo d'interès no és tant per la Proposta d'acord en si, sinó per les motivacions posades de manifest pel grup parlamentari que les presenta.

A la lectura del títol de la Proposta d'acord, que és: "Proposta d'acord de creació del pla especial per a l'execució de l'intercanvi de dades tributàries" podem raonablement pensar que aquesta Proposta va en el mateix sentit que en la mateixa preocupació que tots els grups parlamentaris hem tingut quant a la importància i a la prioritat del desplegament d'aquest nou marc legislatiu que és de recent aprovació, que és la "Llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia".

I és que Andorra, després de molts anys d'espera no pot fallar en l'execució d'aquesta nova Llei. La cooperació màxima i absoluta dins la transparència i rapidesa són les millors maneres que Andorra té per demostrar a la resta del món que realment ha canviat i que no vol ser l'últim país o l'últim paradís fiscal existent a Europa.

Andorra, realment vol estar en la llista blanca, en la llista de països cooperants de l'OCDE. Aquesta és l'única motivació que actualment tenim el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i el Govern d'Andorra, i és aquesta l'única motivació que hauria de tenir el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, però a la vista de les motivacions exposades en la seva Proposta d'acord queda clar que no comparteix aquesta voluntat.

Les motivacions a la seva Proposta d'acord són una llarga enumeració de crítiques, dubtes i queixes a la capacitat de Govern per respectar els bons mecanismes quant a l'intercanvi de dades en matèria fiscal.

El Grup Parlamentari Andorra pel Canvi inclou, inclús, exemples en la seva exposició de motius, però són exemples de com i quan s'han de rebutjar aquestes sol·licituds d'informació, la qual cosa demostra la voluntat d'Andorra pel Canvi de cooperar amb els països cosignataris de convenis d'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Molts dels arguments exposats en la seva Proposta d'acord ja han estat debatuts en el text alternatiu presentat en aquesta Cambra després de la seva esmena a la totalitat, i també l'hem sentit defensar algunes de les seves reserves d'esmena formulades en el Projecte de Llei.

És evident que les motivacions que l'han portat a presentar aquesta Proposta d'acord s'allunyen molt del plantejament que els hi feia inicialment i que nosaltres, els socialdemòcrates, defensem.

No podem acceptar que només posin de manifest uns dubtes quant a la capacitat organitzativa i el nivell de competències exigint que són necessàries per a la bona execució d'aquesta nova Llei per part del nostre Govern.

Pensem, sincerament, que: un govern que ha estat capaç en quatre mesos -i després de molts anys d'espera i amb moltes pressions de França i de l'OCDE- de fer realitat un nou marc legislatiu que permeti l'intercanvi d'informació amb l'assentiment de vint-i-cinc consellers; un govern que ha estat capaç -dies després de la seva publicació en el Butlletí Oficial- de firmar cinc acords d'intercanvi d'informació; un govern que ja disposa de preacords per acabar d'arribar als mínims imposats per l'OCDE dels dotze acords d'intercanvi d'informació; un govern que fa uns dies ja estava preparant amb països amics l'acostament cap a Europa, aquest Govern no necessita, de cap manera, una Proposta d'acord que li digui com ha de disposar l'Administració central i la Justícia d'aquest país per respondre amb els principis evidents de confidencialitat, privacitat i professionalitat a les sol·licituds en matèria fiscal.

Estem segurs que el nostre Govern sabrà perfectament dimensionar, en funció de les demandes que arribin, les dependències públiques. No pensem que, pel moment, sigui necessari contemplar la tramitació de crèdits extraordinaris per posar en marxa aquesta nova estructura, ja que segurament les primeres demandes d'informació arribaran d'aquí un temps degut a la complexitat que reuneixen per respectar tots els supòsits d'aquests intercanvis d'informació.

De la mateixa manera que estem convençuts que la Justícia sabrà ja tots els mecanismes dels quals disposa per demanar els mitjans necessaris per

respectar el millor possible aquestes noves atribucions.

Tampoc puc, Sr. Nomen, obviar tot el que s'ha exposat i debatut en els treballs de la Comissió Legislativa de Finances i en el si d'aquesta Cambra quan es debatia el "Projecte de Llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia", ja que en la seva resolució d'aquesta Proposta d'acord que avui estem debatent, vostè ja contemplava dins de la seva reserva d'esmena 32, -que feia referència a la disposició final tercera- l'articulat d'aquesta Proposta d'acord. Aquesta esmena que vostè ja va presentar en comissió va obtenir 25 vots en contra, i malgrat les grans similituds que presenta actualment, vostès van mantenir la mateixa idea i l'han tornat a presentar amb els mateixos criteris però per una altra via, per la via de la Proposta d'acord, quan crec que el millor hauria estat simplement de retirar-la.

Un altre dels conceptes que tampoc s'ha tingut en compte a l'hora d'elaborar aquesta Proposta d'acord és el rol que té el Govern i les facilitats que li atorga la Constitució en el seu títol cinquè, article 72.2-72.3. 72.2: "*És competència del Govern dirigir l'Administració de l'Estat*". 72.3: "*L'Administració pública serveix amb objectivitat l'interès general, i actua d'acord amb les principis de jerarquia, eficàcia, transparència i plena submissió a la Constitució, les lleis i els principis generals de l'ordenament jurídic...*". El que vull dir és que el Govern com a executiu, executa, i és el Govern el que ha de trobar tots els mecanismes necessaris i adients per portar bé totes les decisions, resolucions i votacions preses en aquesta Cambra. Aquesta Cambra i els seus representants tenen les eines legislatives necessàries per controlar les accions de Govern i el bon compliment de les disposicions adoptades.

La Proposta d'acord ha d'instar el Govern a prendre determinacions per elements polítics nous o iniciatives no contemplades.

Com que la Proposta d'acord presentada avui no reuneix, al nostre entendre, cap d'aquests principis, el nostre grup parlamentari votarà en contra d'aquesta Proposta d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Hi ha alguna altra paraula?

Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Quant als comentaris que ha fet el conseller Jaume Serra, referent al que em preguntava que si era un oblit, o no, el parer dels tribunals... doncs no, no era cap oblit, és simplement el respecte vers el poder judicial que tinc i, per tant, jo no diré mai que han de fer ni deixar de fer els tribunals. És a dir, jo respecto l'autonomia del poder judicial i mai m'atreviré a dir el que han de fer ni deixar de fer. Simplement... simplement el que m'he permès fer és dir: "Miri, almenys parlem amb la Justícia i preguntem a la Justícia si necessiten més recursos del nivell que sigui, i si els necessita a veure com se'ls pot ajudar", perquè tindran una feina important -i estic totalment d'acord amb vostè- en què la via dels recursos, doncs, serà molt important, desitjaria no tenir d'actuar però, és previsiblement que sí.

Quant als comentaris que he escoltat atentament del conseller Franz Armengol... No sé per què parla de crèdits extraordinaris? Aquí ningú parla de crèdits extraordinaris. Simplement el que fem és una menció en dir que el Govern juntament amb el projecte de llei que va entrar, presenta una memòria econòmica. Aquesta memòria econòmica, el Govern ens diu que la seva voluntat és de treballar en aquestes sol·licituds amb un equip humà format per una persona a temps parcial amb un sou de 1.200 euros i dedicar 1.000 euros d'assessoraments. I diem, compte! perquè aquest no creiem que sigui el plantejament de l'estructura que cal per un cas com aquest. I per això fem una proposta d'acord, per passar un missatge que, de fet, ja serveix aquesta sessió per dir-li: "Govern, si us plau, posi l'estructura que vostès poden posar, que cal, però no una persona a temps parcial amb 1.200 euros, ni 1.000 euros al mes per assessoraments"... Per l'amor de Déu! que és una qüestió important.

I a més, també aprofito aquí per dir-li al Govern... i parlin amb la Justícia!, i si necessiten alguna cosa doneu-la-hi. I serveix per això aquesta sessió... I ja està! No cal complicar-ho més.

Per altre costat, jo li agrairé un respecte vers el grup parlamentari. I no torni a fer com el seu company abans, de posar-nos al nostre lloc segons les directives del secretari general del seu partit polític. No em digui el que hem de fer i el que no hem de fer... no m'ho digui! Quan fem una cosa vostè digui si hi està d'acord, si no, si ens equivoquem, si ens corregim... perfecte! Però, no em digui el que he de fer i el que no he de fer. No em digui que no puc presentar una proposta d'acord. Digui'm que no està d'acord amb ella, però no em digui el que puc fer i el que no puc fer. I, sobretot, miri! no em digui que

després de les esmenes no puc presentar aquesta Proposta d'acord perquè, sap que va passar? que aquesta Proposta d'acord fa molts mesos que la vam entrar... Miri la data, és anterior a les esmenes, d'acord?... No faci aquests errors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra paraula?

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré només per una precisió del Sr. Nomen, sense cap ànim de polemitzar.

Jo he fet referència als tribunals perquè vostè parlava del nivell de salvaguarda -hi ha el Diari de sessions que es pot reproduir- i jo ho deia en aquest sentit. És a dir, jo entenc que la salvaguarda de l'Administració és un primer nivell però, evidentment, hi ha un segon nivell que són els tribunals. Ho he dit en aquest sentit i no tinc cap ànim de polemitzar sobre aquest tema, ni moltíssim menys, no?

Senyor Armengol, no m'ha escoltat massa. Crec que li diria d'una manera castissa, que li he fet un "passe de torero" perquè vostè em pogués respondre. Francament, i és veritat, eh? Portava, com tots, la intervenció preparada, m'ha parlat d'una sèrie de coses que són importants, no li discuteixo. Llistat de paradisos fiscals?... Home, només faltaria! Cinc acords de "copiar i pegar"... només faltaria! Uns preacords... només faltaria! Apropament cap a Europa, doncs, molt bé, em sembla perfecte. Dependències polítiques, etc.

Jo crec que el que estem discutint és una Proposta d'acord que penso que amb bona intenció intenta dir: "Senyors, això és un tema important", i hi havia una memòria econòmica que nosaltres entenem que és minsa -estem parlant de 1.000 euros.

Li he dit, crec que abans, que tenim la confiança amb el Govern en sentit genèric que té els elements suficients per respondre a aquests temes, i jo crec que només hagués calgut dir: "Sí senyors, endavant, no pateixin, aquest tema està resolt, confiem perfectament en això, farem tot el que calgui i més per controlar l'acció del Govern en aquest tema". I home! un petit reconeixement que 1.000 euros és poca cosa, no hagués estat malament. Ja sé que de vegades costa això... ja sé que de vegades costa ser en el grup parlamentari que dona suport al Govern, i

costa reconèixer aquestes coses. Ja hi hem passat per aquestes coses, eh? Per què ens hem d'amagar?

(Se senten veus)

Però home!... 1.000 euros, 1.000 euros, 1.000 euros, home! fer servir mileuristes per resoldre aquest tema, en això li he de donar la raó al Sr. Nomen.

I, pel que he dit, ara sí que ja puc dir que donarem suport a la Proposta d'Andorra pel Canvi.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. Franz Armengol teniu la paraula.

El Sr. Franz Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, Sr. Serra, vostè deu tenir moltes habilitats per venir aquí, malgrat el text preparat, i improvisar.

Jo, malauradament, sóc nou, i m'agrada tenir les coses preparades. No obstant això, com ja tenia previst contestar-li, a vostè i a la gent d'Andorra pel Canvi pel tema de la memòria econòmica, ho faig en segon pla, si no li sap greu.

Llavors, el tema de la memòria econòmica, crec recordar que es va presentar i es va adjuntar, un inici, en la memòria econòmica, pel desplegament inicial... es feia una previsió de partides pel que podia ser el començament i, evidentment, que tenim -almenys el nostre grup parlamentari- tota la confiança perquè això ha de començar de forma amb previsions prudentes, diríem, i no com alguna vegada s'ha fet en moments anteriors, de fer previsions optimistes, i ara li parlaré d'un organisme que deuen conèixer bé i el Sr. Nomen també, que és l'Oficina de Marques, que es va preveure amb una dimensió que no pertocava i que finalment es va iniciar amb catorze empleats i avui només són dos.

Nosaltres preferim començar amb previsions prudentes per anar més enllà.

Vostè es refereix sobre els 1.000 euros als mileuristes i... bé, hem anat fent broma... però, no crec que sigui cap broma per a la gent que rep 1.000 euros al mes.

Simplement dir-li que això és un complement. En cap cas és un sou íntegre, és un complement, i si no, els reenvio cap a la memòria econòmica.

El tema que exposava el Sr. Nomen sobre la Proposta d'acord que s'ha entrat, jo entenc que vostès l'hagin pogut entrar abans però no és això el que li deia. El que li deia és que vostès han entrat

aquesta Proposta d'acord sense saber, i ho tinc present de com aniria el debat del Projecte de llei. Però, una vegada el resultat conegut vostès tenien perfectament les maneres per retirar-la.

És això el que he dit, simplement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Algun altre torn de paraula?

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Miri, per evitar...

Hi ha una qüestió important que és que la formació de gent especialitzada en donar respostes rigoroses a sol·licituds d'intercanvi d'informació, això sí que no s'improvisa... Això sí que no s'improvisa. I li ben asseguro que gent que conegui a fons la Llei, per exemple, d'Espanya i que es pugui parlar de tu a tu amb un advocat de l'Estat que estarà al darrera d'una sol·licitud i d'un dossier complert, cal anar ben calçat! I això no s'improvisa.

I, per tant el que diem és: "Posin-se a treballar, si us plau" perquè el que no pot ser és que arribi un moment en què tinguem sol·licituds i no tinguem la gent per contestar, i que diem: "No, esperi's que ara no podem contestar perquè hem de crear l'equip"... Patètica la imatge que donaríem.

Per altre costat, el que li diem és: "Facin el necessari per crear l'estructura ara". I si no vénen aquestes sol·licituds, doncs, no vénen; però, si vénen hem d'estar preparats. No podem fer el ridícul.

I, simplement això.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Hi ha alguna altra paraula?

Sr. Franz Armengol teniu la paraula.

El Sr. Franz Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Només per puntualitzar un petit i breu apunt.

En cap moment, crec, que s'ha dit que no es posaria a ningú; en cap moment, crec, que el Govern ha sortit i ha dit que no disposaria de cap mitjà econòmic ni humà per fer l'execució d'aquests intercanvis d'informació.

Simplement es diu... i jo el que venia a dir en la meua intervenció, el que recollia és que Govern és el que té la potestat per posar en marxa tots els elements necessaris. Simplement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Finalitzat el debat passem, doncs, a la votació.

Vots a favor de la Proposta d'acord? Vots en contra de la Proposta d'acord? Abstencions? Recompte?

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Constatat un empat, hem de repetir la votació.

Doncs, proposo la repetició de la votació.

Vots a favor? Vots en contra? Recompte?

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda desestimada la Proposta.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.15h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877